

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 17Cpr/2/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112213676
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrícia Lučanská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7112213676.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Patríciovou Miskolczyovou v právnom spore žalobcu K.. Y. Y., W.. XX.X.XXXX, F. U. X, V., zastúpeným JUDr. Marcelom Dolobáčom, advokátom, so sídlom Žižkova 39, Košice proti žalovanému Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom Prievozská 32, Bratislava, v konaní o neplatnosť okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru takto

rozhodol:

I. U r č u j e , že okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 26.3.2012 č. 580/51/2012 dané žalobcom zo strany žalovaného, je neplatné.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý žalobcovi nahradiť trovy konania v pomere 100%, ktorých výška bude vyčíslená samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa domáhal určenia neplatnosti okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 20.10.2010 bol žalobca vymenovaný RNDr. W. Y., ústrednou riaditeľkou Slovenskej obchodnej inšpekcie do funkcie vedúceho štátneho zamestnanca - hlavný štátny radca, riaditeľ Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj na základe úspešného výberového konania VK 2010/2/KI zo dňa 13.10.2010. Hlavnou činnosťou žalobcu vo funkcii hlavného štátneho radcu - vedúceho štátneho zamestnanca, riaditeľa Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj bolo v zmysle prílohy č. 1 k dodatku k služobnej zmluve č. 236/53/1/2002, č. 429/53/1/2010 najmä tvorba stratégie a koncepcie štátnej kontroly vnútorného trhu, koordinovanie výkonu kontrolnej činnosti pri zabezpečovaní ochrany oprávnených záujmov spotrebiteľov s možnými dôsledkami na rozhodnutia s celoštátnym dosahom, koordinovanie spolupráce s orgánmi verejnej správy a združeniami na ochranu spotrebiteľa, vymedzené kompetenciami, určenými zákonom, koordinovanie spolupráce s inými kontrolnými orgánmi, aj na medzinárodnej úrovni, rozhodovanie v prvom stupni správneho konania. Okrem týchto činností patrilo do pôsobnosti žalobcu ako riaditeľa Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj riadenie, rozhodovanie a kontrolovanie činnosti Inšpektorátu SOI v oblasti: hlavnej činnosti, spolupráce s masmédiami, hospodárenia a správy zvereného majetku a pridelených rozpočtových prostriedkov, CO, BOZP a PO, vydávania interných riadiacich predpisov, zriaďovania poradných orgánov, štátnej služby. Rozhodnutím zo dňa 23.3.2012, ktoré mu bolo doručené 3.4.2012, bol žalobca v súlade s § 3 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a v súlade s § 37 ods. 4 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odvolaný z funkcie riaditeľa Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj vo funkcii hlavný štátny radca Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj vedúcou služobného úradu, ústrednou riaditeľkou Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, RNDr. W. Y.. Následne

bol so žalobcom rozhodnutím zo dňa 26.3.2012 pod číslom 580/51/2012, ktoré mu bolo doručené dňa 3.4.2012, podľa § 46 ods. 1 písm. c) v nadväznosti na § 47 písm. i) a § 51 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov okamžite ukončený jeho štátnozamestnanecký pomer zo strany služobného úradu vedúcou služobného úradu, ústrednou riaditeľkou Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, RNDr. W. Y.Ú.. Dôvodom na okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru so žalobcom zo dňa 26.3.2012 a jeho predchádzajúce odvolanie z funkcie vedúceho štátneho zamestnanca, hlavného štátneho radcu - riaditeľa Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj zo dňa 23.3.2012 malo byť „závažné porušenie služobnej disciplíny neospravedlnenou celodennou, resp. viachodinovou neprítomnosťou v práci, v dňoch 12.3.2012, 13.3.2012, 14.3., 15.3, 16.3., 21.3., 22.3., 23.3.2012, čím došlo k nedodržaniu určeného týždenného služobného času.“ Týmto konaním mal žalobca porušiť § 60 ods. 1 písm. j) zákona o štátnej službe a ustanovenia Článku 20 bodu 3 písm. l) služobného predpisu č. 1/2009 Služobného poriadku SOI pre zamestnancov vykonávajúcich štátnu službu č. 2023/51/2009. Žalobca nesúhlasí s okamžitým skončením svojho štátnozamestnaneckého pomeru zo strany služobného úradu a nie je si vedomý žiadneho závažného porušenia služobnej disciplíny „neospravedlnenou celodennou, resp. viachodinovou neprítomnosťou v práci, v dňoch 12.3.2012, 13.3.2012, 14.3., 15.3, 16.3., 21.3., 22.3., 23.3.2012“ čím údajne došlo k nedodržaniu určeného týždenného služobného času a porušeniu § 60 ods. 1 písm. j) zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe. Žalobca si počas týchto dní riadne plnil svoje pracovné povinnosti, tak ako mu to vyplýva z Opisu činností štátnozamestnaneckého miesta, prílohy č. 1 k dodatku k služobnej zmluve č. 236/53/1/2002, č. 429/53/1/2010, vydaného služobným úradom - Slovenskou obchodnou inšpekciou, Bratislava a to nasledovným spôsobom: v uvedené dni vykonával služobné povinnosti v úrade Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, pracovné povinnosti mimo úradu Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, kontrola práce podriadených v teréne za predchádzajúci týždeň, pracovné stretnutie. Žalobca je presvedčený, že počas uvedených dní nedošlo z jeho strany k žiadnemu závažnému porušeniu služobnej disciplíny a neplneniu si jeho služobných povinností, ako ani k ohrozeniu činnosti a fungovania Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj. Počas tohto obdobia si riadne plnil svoje služobné povinnosti vyplývajúce z jeho štátnozamestnaneckého pomeru a funkcie vedúceho štátneho zamestnanca - hlavného štátneho radcu, riaditeľa Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, ako aj Opisu činností štátnozamestnaneckého miesta. Svojím konaním nespôsobil služobnému úradu, Ústrednému inšpektorátu SOI a ani Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj žiadnu škodu ani inú ujmu. Jeho čiastková, niekoľkohodinová neprítomnosť v úrade Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj počas uvedených dní nebola spôsobená zanedbávaním služobných povinností, ale výkonom kontrolnej činnosti práce podriadených, t.j. inšpektorov Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj. Výkon kontrolnej činnosti pri zabezpečovaní ochrany oprávnených záujmov spotrebiteľov a kontrolovanie činnosti Inšpektorátu SOI v oblasti hlavnej činnosti vyplývajú žalobcovi aj zo samotného Opisu činností štátnozamestnaneckého miesta, v rámci najnáročnejších a ostatných činností. Ústredná riaditeľka SOI RNDr. W. Y., v rozhovore pre Hospodárske noviny zo dňa 23.6.2005 v článku s názvom „W. Y. - Obchodná inšpekcia nie je úrad. Je to terén...“ uvádza, že práca inšpektora nie je úradníckym miestom, je to „šťaťa“. Terén.“ Kontrolná činnosť práce podriadených zo strany žalobcu, ako vedúceho služobného zamestnanca - hlavného štátneho radcu, riaditeľa Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, nemôže preto prebiehať iným spôsobom, ako kontrolou práce priamo v teréne, teda tam, kde inšpektori SOI vykonávajú svoju hlavnú činnosť. Žalovaný v okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 26.3.2012 č. 580/51/2012 nijakým spôsobom nekonkretizoval a nezdôvodnil, v čom konkrétne malo spočívať závažné porušenie služobnej disciplíny zo strany žalobcu, obmedzil sa len na konštatovanie o neospravedlnenej celodennej, resp. viachodinovej neprítomnosti žalobcu v práci počas označených dní, bez akejkoľvek možnosti žalobcu vyjadriť sa k dôvodom jeho neprítomnosti v úrade Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj v uvedených dňoch. Žalobca preto považuje okamžité skončenie jeho štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 26.3.2012 pod číslom 580/51/2012 zo strany služobného úradu vedúcou služobného úradu, ústrednou riaditeľkou Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, RNDr. W. Y. za neodôvodnené, neplatné, v rozpore so zákonom č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a zákonom č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce.

2. Žalovaný žalobu žiadal zamietnuť. Uviedol, že návrh neobsahuje žiadne relevantné dôkazy svedčiace o porušení práv žalovaného, príp. o nedôvodnosti rozhodnutia o okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Jedná sa o popis činností vedúceho zamestnanca, v podstate práve toho, čo žalobca porušil. Žalobca bol rozhodnutím vedúcej služobného úradu SOI zo dňa 23.3.2012

odvolaný z funkcie vedúceho štátneho zamestnanca - hlavný štátny radca, riaditeľ Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj podľa § 37 ods. 4 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Rozhodnutie nadobudlo účinnosť dňom doručenia, ktoré sa uskutočnilo dňa 3.4.2012. Na objasnenie veci je potrebné poukázať na to, že dňa 26.3.2012 sa vedúca služobného úradu RNDr. W. Y. osobne dostavila na I SOI Košice, kde chcela žalobcu K.. Y. oboznámiť s touto skutočnosťou, ale tento úkon pre jeho neprítomnosť na pracovisku nemohla vykonať a to aj napriek tomu, že telefonicky menovaného oboznámila, že sa na I SOI Košice nachádza a vyzvala ho, aby sa dostavil na pracovisko, čo odmietol. O priebehu bol spísaný záznam, ktorý podpísali tam prítomné osoby. Podnet na tento postup dal neznámy pisateľ, ktorý dňa 15.3.2012 zaslal emailovú sťažnosť na ÚI SOI, na základe ktorého bolo vykonané interné preverenie situácie na I SOI Košice, kde bolo zistené od vedúcej odboru Mgr. J., že žalobca, K.. Y. sa na inšpektoráte nachádza len ojedinele. Následne tieto skutočnosti aj napísala v liste zaslanom vedúcej služobného úradu, ktorý list podpísali aj Y. Y. E. V. Š. a k jeho obsahu sa vyjadrila aj JUDr. L. K.. Dňa 26.3.2012 na základe osobného zistenia skutkového stavu veci na mieste, t.j. na I SOI Košice a reakcií žalobcu bolo rozhodnuté o tom, že nie je v záujme služobného úradu, aby zotrval v štátnozamestnaneckom pomere a preto bolo rozhodnuté o okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru, o čom svedčí aj to, že takéto rozhodnutie bolo vypracované až dňa 26.3.2012 pod číslom 280/51/2012 a doručené dňa 3.4.2012. Pre objasnenie časového odstupe od vyhotovenia do odovzdania je potrebné uviesť, že žalobca sa napriek viacerým výzvam vedúcej služobného úradu na svoje pracovisko nedostavil a odmietol sa dostaviť aj na Ústredný inšpektorát SOI v Bratislave dňa 27.3.2012. Vzhľadom na to, že žalobca bol od 27.3.2012, čo je druhý deň po popísanej udalosti uznaný práceneschopným, bolo rozhodnuté, že po jej skončení bude vykonané jeho odvolanie z funkcie a skončenie štátnozamestnaneckého pomeru. Na základe oznámenia o skončení práceneschopnosti bola zvolaná porada vedenia SOI na deň 3.4.2012, na ktorej bol ako jeden z bodov porady aj odvolanie Ing. Y. Y. z funkcie riaditeľa I SOI Košice a oznámené, že súčasne pre závažné porušenie služobnej disciplíny s ním ukončuje štátnozamestnanecký pomer. Pred odovzdaním príslušných dokladov vzťahujúcich sa k týmto krokom bol Ing. Y. informovaný o všetkých skutočnostiach, ktoré viedli vedúcu služobného úradu k tomuto rozhodnutiu. Menovaný sa nijakým spôsobom nevyjadril a teda nemal žiadne námietky, prípadne vysvetlenie k celej záležitosti. Poukazovanie na vyjadrenia RNDr. Y. pre Hospodárske noviny zo dňa 23.6.2005 je pravdivé, prácou inšpektora je práca v teréne, ale tam sa píše o práci inšpektora a nie o práci riaditeľa. Rozdiel v týchto pojmoch a tým aj rozsahu ich činnosti je zrejmý každému, inšpektor vykonáva svoju činnosť v teréne, nie v kancelárii, kde by asi veľmi ťažko mohol prispieť k ochrane spotrebiteľa, kde by asi ťažko zistil poškodenie spotrebiteľa na jeho právach. Riaditeľ je ten, kto spolu s vedúcimi riadi činnosť inšpektorátu, ten, na koho sa môže inšpektor v teréne obrátiť, ak potrebuje poradiť, prípadne ak potrebuje pomoc. Riaditeľ je ten, ku komu má právo sa dostaviť sťažovateľ, či už je to občan alebo podnikateľ, ale to by sa musel na svojom pracovisku nachádzať. Navyše môžu nastať situácie, kedy aj SOI je kontrolovaná iným štátnym orgánom, prípade sa uskutočňuje prokurátorský dozor a prítomnosť riaditeľa je nenahraditeľná. Ku kontrolnej činnosti, ktorú mal údajne žalobca vykonávať, žalovaný považuje za potrebné uviesť, že sa jedná o tvrdenie ničím nepodložené, nepreukázané a teda nepravdivé. Po každej vykonanej kontrole inšpektorov v teréne sa spisuje záznam o tejto kontrole, ktorý sa následne zakladá na príslušnom inšpektoráte a slúži ako jeden z podkladov pri hodnotení jednotlivých inšpektorov. Za obdobie pôsobenia Ing. Y. vo funkcii riaditeľa vykonal menovaný 5 takýchto kontrol. Kde sa nachádzajú záznamy z týchto kontrol? I SOI Košice, tak ako aj žiadny iný inšpektorát, nemá právnu subjektivitu, preto nie je žiaden dôvod viesť akési pracovné jednanie mimo priestorov pracoviska riaditeľa, jednanie ktoré by dokonca zabrali celý jeho služobný čas a o ktorých nakoniec ani neinformoval svojich nadriadených, príp. podriadených. Výstupom z takýchto rokovaní je buď vyjasnenie kompetenčných sporov, príp. dohody o spolupráci pri výkone konkrétnych kontrol, ale toto by sa zákonite muselo odraziť v kontrolnej činnosti. Žalobca doteraz nepredložil o týchto jednaniach žiadne výstupy a taktiež neinformoval o výsledkoch týchto jednaní svojho nadriadeného. Tieto údajne pracovné stretnutia nemali žiadny dopad na činnosť ním riadeného inšpektorátu. Keďže inšpektorát nemá právnu subjektivitu, nemôže uzatvárať žiadne dohody, zmluvy záväzné pre inšpektorát bez predchádzajúceho schválenia nadriadeným orgánom.

3. Žalovaný v konaní ďalej uviedol, že čo sa týka kontroly dochádzky do zamestnania štátnych zamestnancov, práve žalobca, ako riaditeľ inšpektorátu bol zodpovedný za kontrolu dochádzky, sledovanie knihy dochádzky a zapisovanie sa jednotlivých zamestnancov pri príchode a odchode. Mgr. J. vo svojej výpovedi dostatočne vysvetlila na základe čoho sa vyjadrila k dochádzke žalobcu na pracovisku a jeho činnosti počas pracovnej doby. Žalobca si svoje povinnosti neplnil, bez vedomia svojich nadriadených bezdôvodne opúšťal svoje pracovisko v dôsledku čoho neplnil svoje povinnosti v

prvom rade ako riaditeľ inšpektorátu a predstavený a to hlavne v čase určenom ako služobný čas, t. j. v čase, kedy má štátny zamestnanec plniť úlohy určené mu či už predstaveným alebo služobnou zmluvou. Hlavnou náplňou jeho činnosti bolo riadiť inšpektorát, dávať úlohy svojim podriadeným a kontrolovať ich plnenie, čo bolo možné ťažko plniť keď sa nachádzal mimo pracovisko. Služobný čas je čas, kedy štátny zamestnanec plní úlohy vyplývajúce mu z jeho zaradenia a preto poukazovanie na to, že sa žalobca na pracovisko nachádzal mimo tohto časového úseku a nie v tomto čase je bezpredmetné, nepreukazuje to, že v tomto čase plnil služobné povinnosti, v podstate ani nemal ako, lebo nebolo komu dávať pokyny, nebolo možné kontrolovať činnosť niekoho, kto tam nie je. Určenie služobného času bolo vykonané Služobným predpisom č. 1/2009, Služobný poriadok Slovenskej obchodnej inšpekcie pre zamestnancov vykonávajúcich štátnu službu a to v článku 21 bod 5. Náplň práce predstaveného nie je založená na tom, aby skontroloval či sa všetky motorové vozidlá nachádzajú na svojom mieste. Činnosť riaditeľa v tom čase upravoval Služobný predpis č. 1/2007, Organizačný poriadok, ktorý v časti III, článok 4 bod 3 presne určuje povinnosti riaditeľa inšpektorátu z ktorých je zrejmé, že jeho činnosť bola založená na inej činnosti, hlavne riadiacej, čo znamená osobnú prítomnosť na inšpektoráte a nie zdržovanie sa mimo inšpektorát, ako to robil žalobca. Námietka žalobcu, že na záznamoch o vykonaných kontrolách ostatných riaditeľov chýbajú potvrdenia z prevádzok, že dotýčny riaditeľ alebo predstavený takúto kontrolu vykonal, je zavádzajúca. Požiadavka na vykonanie takéhoto zápisu nebola daná, predstaveným bol daný len pokyn spísať záznam o vykonaní kontroly, jednalo sa len o interný záznam slúžiaci predstavenému na hodnotenie jednotlivých zamestnancov, jedná sa o kontrolu zamestnanca a nie prevádzky. Celodenné ošetrenie žalobcu nebolo uznané preto, pretože bolo predložené až 4.4. 2012, teda po uzávierke. Keď sa niektorý z riaditeľov nachádza mimo kraja, tak sa to nahlásuje priamo ústrednej riaditeľke, ktorá si to zapisuje do notesu. Ak ide len na bežnú kontrolu v rámci svojho kraja, tak vtedy to len nahlási na sekretariáte ústrednej riaditeľky. Knihy jazd ostatných riaditeľov sú irelevantné. Predchádzajúci riaditeľ mal na starosti aj poplach, teda mal súhlas na používanie vozidla aj na cestu domov, teda mohlo sa stať, že mal vozidlo u seba dlhšie, aj na noc. Z tohto dôvodu mal ho zapísané stále na seba. Žalovanému vznikla správaním žalobcu škoda, pretože žalobca dostával mzdu a taktiež po morálnej stránke, pretože aký to má vplyv na morálku podriadených, keď oni musia chodiť do práce a riaditeľ celý deň nie je v práci. Nebolo jedinou povinnosťou žalobcu kontrolovať motorové vozidlo. Aj riaditeľ má stanovenú pevnú pracovnú dobu od 7:30 do 15:30 hod. s tým, že by sa mal nachádzať na pracovisku. Ak nie, mal by oznámiť svoju neprítomnosť na ústrednom inšpektoráte a taktiež má byť k dispozícii na telefóne aj to aj po pracovnej dobe s tým, že funkcia riaditeľa si aj vyžaduje v súvislosti s vykonávaním jeho práce, aby bol prítomný na pracovisku v čase, kedy sú prítomní aj ostatní zamestnanci, t. j. inšpektori a vedúci oddelení tak, aby bolo možné organizovať prácu na inšpektoráte. Žalobca bol oboznámený ako aj ostatní vedúci pracovníci, že majú oznámiť svoju neprítomnosť ústrednému inšpektorátu, že platí taký úzus. Evidenciu neprítomnosti eviduje sekretárka ústrednej riaditeľky, aby zbytočne nezaháňala riaditeľa. Práve do júna 2009 mali riaditelia mesačný príkaz na jazdu a jazdili podľa toho, ako potrebovali. Bolo miestnym zvykom, že ráno si napísali jazdu a ukončili ju až keď skončila pracovná doba. To je fakt, ktorý konštatovala aj finančná kontrola, ktorá bola u žalovaného vykonaná z Ministerstva financií SR v roku 2009 v júni a ktorá v rámci kontroly kontrolovala, ako sa robia výkazy jazd a na základe toho došlo k zmene. Kedysi mali riaditelia na mesiac vypísaný príkaz na jazdu a jazdili podľa toho, ako potrebovali. Čo sa týka denného výkazu, tak mali zvyk napísať od 7:30 do 16:00 hod. bez ohľadu na to, či boli vonku alebo neboli vonku. Poukazovať na pána Horvátha, ktorý bol trestne stíhaný práve za to, že vykazoval svoje jazdy v jeho prospech, je nepodstatné a navyše rok 2009 sa žalobcu vôbec netýka. U žalovaného bola tiež vykonaná kontrola inšpektorátom práce na evidenciu dochádzky zamestnancov a vedúcich a neboli zistené nedostatky. Žalovaný spochybňoval, že žalobca skutočne vykonal kontrolu 13.3., pretože k zmene kontroly došlo polhodinu predtým, lebo inšpektori došli na miesto a zistili, že prevádzka je zavretá, tak dostali súhlas na vykonanie kontroly na inom objekte. Jedná sa o kontrolu v prevádzkovej jednotke Vinatex. Pôvodne mala byť kontrolovaná prevádzka Baťa v OC Optima. Žalobca z inšpektorátu odišiel o ôsmej alebo o pol deviatej, nevolal nikomu z inšpektorov ani vedúcemu, nevolal nikomu, nemohol teda vedieť, že o pol desiatej došlo k zmene. Zamestnávateľ má právo svoje mobily monitorovať, takže žalovaný monitoroval po tom anonymne, ktorý došiel, mobilný telefón žalobcu. Výsledok bol zaznamenaný a podľa výpisu prevádzkovateľa mobilnej siete sa žalobca nachádzal na úplne opačnom konci Košíc ako mal. Celý čas sa nachádzal na mieste svojho bydliska. Riaditelia nosili so sebou aspoň mobily, aby sa im dalo dovoliť. Keby sa žalobca nachádzal na tých prevádzkach, kde údajne robil kontrolu, tak výsledok by bol taký, ako je uvedené na ďalšom výpise. Žalobca bol ešte na prvej gremiálke v roku 2010 poučený o tom, že sa monitorujú služobné telefóny. Ak nemal so sebou služobný mobil, potom porušil ďalší pokyn zamestnávateľa. Riaditelia dostávali nové mobily. Vo výpise je výsek v 20-stupňovom uhle, zachytáva určitý úsek ulíc. Tie ulice, ktoré sú tam uvedené, to sú len okrajové, aby bolo zrejmé, ktorá

ulica je týmto monitorom podchytená. Ani úrad na ochranu osobných údajov, ktorý vykonal kontrolu u žalovaného, nespochybnil právo zamestnávateľa kontrolovať mobil, nie však obsah hovorov a posielané správy. Tvrdeniu žalobcu o tom, že stretol známeho keď došlo k zmene kontroly nemožno veriť, keď sa vyjadril, že 2 - 4 roky toho človeka nevidel, žalobca bol dva roky riaditeľ a ten známy už vedel, kto boli jeho inšpektori. Klasická inšpekcia prebieha v tom zmysle, že najprv sa skontroluje, či označenie prevádzky je v súlade so zákonom č. 250/2007, potom sa anonymne urobí nákup, skontroluje sa, či ceny sú ako majú byť, či bloček obsahuje všetky náležitosti, ktoré má mať a potom sa e spíše inšpekčný záznam. Následne ak riaditeľ chce vykonať kontrolu, tak v prvom rade si vyžiada ten inšpekčný záznam. Tam je bloček, čiže nie je potrebné, aby išiel na prevádzku riaditeľ. V prípade, že by sa zistili nejaké nedostatky, môže sa vykonať opakovaná kontrola, či boli odstránené nedostatky, potom sa opäť spíše inšpekčný záznam. Pokiaľ ide o vedúcich alebo riaditeľa, títo môžu kontrolovať, akým spôsobom inšpektori robili inšpekciu a to tým spôsobom, že sa ide na prevádzku. Ak sú tam inšpektori, tak sa s nimi spojí. Pokiaľ tam nie sú, tak potom sa ten vedúci alebo riaditeľ spojí so zodpovednou osobou v danej prevádzke a overí si, či tam vôbec inšpektori boli a ako sa správali. Z toho sa potom tiež spíše záznam. Spravidla takéto kontroly vykonáva riaditeľ s vedúcim odborom alebo dvaja vedúci odborom. Pokiaľ ide o sťažnosti na inšpektorov, tak je možné, že niekto sa len telefonicky sťažuje, ak ide o drobnosť, tak môže to riaditeľ prebrať s inšpektorom a v prípade, že dospeje k záveru, že je potrebné ho napomenúť, tak ho môže aj napomenúť. Vždy by mal v prípade nedostatkov potom informovať aj riaditeľa ústrednej inšpekcie, nakoľko sa vedú osobné spisy zamestnancov, kde sa takéto veci zakladajú. Pokiaľ by išiel riaditeľ na prevádzku prešetrovať sťažnosť, tak sa musí minimálne dostať do kontaktu s tým, kto sa sťažoval a preveriť si skutkový stav a taktiež by to mal prebrať s dotknutým inšpektorom. Žalovaný nemá vedomosť o tom, že by žalobca s niektorým z inšpektorov riešil v predmetných dňoch nejakú takúto sťažnosť a aj v tomto prípade platí, že by mal opustenie pracoviska oznámiť na sekretariáte ústrednej riaditeľky. Na porade, kedy žalovaný prevzal skončenie pracovného pomeru riaditeľka všetko popisovala, čo je dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru, vysvetlila aj ďalšie správanie sa žalobcu. Uvádza sa tam aj email pani Gazdovej. Išlo o operatívnu poradu, z ktorej sa nerobil zápis.

4. Žalobca počas konania uviedol, že 12.3.2012 vykonával služobné povinnosti v úrade KI SOI Košice a tiež mimo úradu plus kontrola práce inšpektorov, ktorí boli v teréne: dňa 9.3.2012 a to pani V.C., U. v Dráčiku OC Optima Košice, v OC Kauflande Košice, v Kik Textil, Popradská 92; 13.3. opäť služobné povinnosti v úrade Krajského inšpektorátu plus pracovné stretnutie mimo úradu, išlo o kontrolu V., W. v objekte Bocian baby, L. Novomeského 13 Košice, ďalej Q., J. v Papiernictvo na Hlavnej 5, Košice; 14.3.2012 takisto v úrade aj mimo úradu KI plus kontrola inšpektorov v teréne T., V. v objekte Vinatex, Južná trieda 31 Košice, Veľký dizajn, Borodáčová 46, Košice, 15.3. opäť v úrade aj mimo úradu plus kontrola inšpektorov v teréne: C., R. v Nay na Trolejbusovej v Košiciach a ďalej kontrola F., Y., Toryská 5; 16.3. opäť v úrade aj mimo úradu plus kontrola inšpektorov: F., Y. v Bábätkove na Moldavskej 43, Peško, Kocúrek v PCKO na Štúrovej 1 v Košiciach; 21.3. opäť v úrade aj mimo úradu plus kontrola inšpektorov v teréne bez uvedenia; 22.3. pracovné stretnutie mimo úradu plus kontrola inšpektorov v teréne a to: M., V. v Domácich potrebách na Alžbetinej 1, Košice a Kancelárske potreby Makro na Zámočnickej 12 v Košiciach; 23.3. služobné povinnosti v úrade a mimo úradu KI plus kontrola inšpektorov v teréne: F., I. v Domácich potrebách na Triede L. Svobodu 2 v Košiciach, F., T. Nábytok Kika na Moldavskej ceste. Žalobca v konaní ďalej uviedol, že dňa 23.3. 2012 bol z funkcie riaditeľa inšpektorátu práce SOI v Košiciach odvolaný a tiež z funkcie hlavný štátny radca 26.3, čiže 3 dni na to. Dňa 26.3. bol skončený štátnozamestnanecký pomer a v tomto písomnom skončení je uvedená funkcia štátneho zamestnanca: vedúci štátny zamestnanec, hlavný štátny radca, riaditeľ inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj. Čiže v podstate 3 dni po jeho odvolaní z tejto funkcie je uvedená v skončení štátnozamestnaneckého pomeru jeho funkcia stále ako riaditeľa, čiže je podstatný formálny nedostatok. Dokladom č. 568/51/2012 zo dňa 25.3.2012 bol odvolaný z funkcie bez udania dôvodu. Avšak už na doklade č. 580/51/2012 skončenie štátnozamestnaneckého pomeru je uvedené, že dôvodom na okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru a prihladajúc na odvolanie z funkcie hlavného štátneho radcu, riaditeľa so sídlom v Košiciach, je závažné porušenie pracovnej disciplíny, takže jedným dokladom ho odvolali z funkcie bez udania dôvodu a druhým z dôvodu absencie a z porušenia pracovnej disciplíny. K výtisku, ktorý posielala spoločnosť G1 Monitor, s. r. o., tam už je pri kóde 1 zaznamenaná pani F., ktorá zrejme obdržala ten kód po odchode žalobcu a spätne bolo vygenerované k tomuto kódu jej meno. Tiež niektoré dni neprešiel test, takže tam sa nedá jednoznačne určiť, kto zapínal poplašné zariadenie, pričom vypnutie poplašného zariadenia znamená príchod do práce a zapnutie odchod. Povinnosťou riaditeľa okrem iného bolo aj kontrolovať dochádzku služobných vozidiel. Keďže bývam asi 10 minút od budovy inšpektorátu, tak chodil kontrolovať, či služobné vozidlá

boli už pristavené, či zodpovedá čas, kedy priviezli naspäť služobné vozidlo podľa knihy príchodov a odchodov, či aj skutočne boli odparkované. Pravidelné pracovisko vrátane adresy v jeho služobnej zmluve nie je, ako to vyplýva z § 27 zákona o štátnej službe. Jeho miesto výkonu práce je územná pôsobnosť inšpektorátu, to znamená v celom kraji. Má existovať len evidencia prítomnosti, tú však ústredný inšpektorát práce nevedie. Podľa tabuľky, ktorá bola predložená, K.. I. E. H. majú vyplnené a nevyplnené tie isté kolónky ako žalobca, avšak okamžitú výpoveď pre absenciu dostal len on. Nemohol hlásiť pani J., že sa šiel stretnúť s políciou, keď bolo voči nej podozrenie pre korupciu. Tiež podľa toho záznamu o neprítomnostiach pani Š. nebola zapísaná 29.3., kedy mala podľa záznamu vykonávať kontrolu v teréne. Finančná kontrola u žalovaného sa týkala najmä použitia finančných prostriedkov a využitie spotreby pohonných hmôt. Zákonník práce ukladá zamestnávateľovi povinnosť viesť evidencie časov tak, aby bol zaevidovaný začiatok a koniec pracovného času, čo žalovaný ohľadne riaditeľov nerobil. Žalobca sa neevidoval nikde počas roka a pol a nikdy mu to nebolo vytykávané. Žalobca dal podnet na vykonanie kontroly, akou formou je vedená evidencia vedúcich pracovníkov na ústrednom inšpektoráte a riaditeľov krajských inšpektorátov. Na to však inšpektorát práce odpoveď nedal. Žalobca tiež tvrdil, že služobný mobil bol starý, často ho nechával v nabíjačke doma alebo v kancelárii, mohol ho použiť aj niekto iný. Monitoring monitoruje len pohyb telefónu, nie jeho ako fyzickej osoby. Navyše namietal zákonnosť tohto monitoringu, nakoľko bol monitorovaný aj mimo služobného času. O mieste kontroly, ktoré bolo menené, žalobca uviedol, že mal plán práce, šiel som na dané miesto a náhodou som sa dozvedel od známeho, ktorého som stretol, že videl jeho inšpektorov tam a tam, tak šiel overiť, či sa tam nachádzajú. Ten známy sa volal Fero, ale na priezvisko si žalobca nespomína, nestretáva často, roky ho nevidel. Ten známy poznal jeho inšpektorov, lebo ľudia žalobcu vidávali chodiť s nimi na kontrolu. Žalobca si už presne nepamätá s kým sa v predmetné dni stretol a o čom jednal, ale bolo to asi v tom zmysle, že sa mu niekto sťažoval na správanie inšpektorov, tak išiel za ním a to prejednali. Nevyvodil z toho žiadne dôsledky, tak to ani nespisoval. Prevádzky kontroloval tým spôsobom, že prišiel tam a pozrel, či sú tam inšpektori alebo nie. Niekedy išiel na inšpekcie až na druhý deň. Vtedy kontroloval, či skutkový stav je taký, ako bolo uvedené v inšpekčnom zázname, či sú cenové informácie vystavené, či označenie predajne je tak, ako má byť, čiže len takéto informácie, ktoré sú dostupné spotrebiteľom kontroloval, pričom sa ani nepreukázal na prevádzkach svojim inšpekčným preukazom. Vyjadrenie Mgr. J. nepoužiteľné, nepreskúmateľné a neoverené inými objektívnymi dôkazmi, tendenčné a zaujaté z hľadiska nepriateľského postoja voči žalobcovi. Dôvod okamžitého skončenia musí byť založený na jasných dôvodoch a tie zas na preukázanom porušení § 60 ods. 1 písm. c) Zákona o štátnej službe a nie na neoverených klebetách - vid' email alebo na monitorovaní mobilného telefónu, kde je značne sporná zákonnosť takéhoto postupu žalovaného. Závery tohto monitorovania žiadnym spôsobom nemajú dôkaznú hodnotu vo vzťahu k predmetu tohto konania. Je pravdou, že dňa 26.3.2012 v čase okolo 10:00 hod. ústredná riaditeľka SOI telefonicky vyzvala žalobcu, aby sa dostavil na Inšpektorát SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj. Žalobca jej odpovedal, že to nie je možné z dôvodu akútneho lekárskeho ošetrovania, keďže bol na celodennom chirurgickom ošetrovaní, o čom aj následne predložil doklad. Na to mu ústredná riaditeľka povedala, nech sa dostaví dňa 27.3.2012 na Ústredný inšpektorát SOI v Bratislave, na čo žalobca uviedol, že to nebude možné, keďže je práceneschopný. Dňa 2.4.2012, kedy bol žalobca ešte stále práceneschopný, odniesol na Inšpektorát SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj doklad o ukončení „PN-ky“ ku dňu 3.4.2012. Vtedy mu sekretárka oznámila, aby počkal na email z Bratislavy. Po 20 min. žalobca obdržal email osobne z rúk sekretárky, kde bola pozvánka na mimoriadnu gremiálnu poradu na ústrednom inšpektoráte v Bratislave. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca prevzal pozvánku na gremiálnu poradu počas svojej práceneschopnosti. Dňa 3.4.2012 sa žalobca dostavil na Ústredný inšpektorát SOI do Bratislavy, kde sa konala mimoriadna gremiálna porada. Na začiatku porady ústredná riaditeľka SOI rozdala testy z otázkami, na ktoré mali všetci riaditelia krajských inšpektorátov písomne odpovedať. Následne boli oboznámení so záznamom z kontroly zameranej na archiváciu dokladov a listín s komentárom k vykonanej kontrole. Potom Ing. Bednárová informovala o novej zmluve s telefónnym operátorom. Nakoniec ústredná riaditeľka SOI prečítala anonymný email, v ktorom bolo poukázané na žalobcovu údajnú neprítomnosť na pracovisku počas pracovnej doby a na požívanie alkoholických nápojov počas pracovnej doby. Ďalej uviedla, že na základe tohto anonymného listu vykonala kontrolu priamo na Inšpektoráte SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj dňa 26.3.2012, avšak žalobca nebol prítomný z vyššie uvedených dôvodov. Ústredná riaditeľka ďalej verejne, pred všetkými prítomnými osobami uviedla, že z telefonického rozhovoru cítila, že žalobca bol opitý. Taktiež verejne tvrdila, že nevedela, že má na Krajskom inšpektoráte v Košiciach „riaditeľa alkoholika“ a že: „celé Košice vedia, že žalobca pije, že nemá rada východ a že si dá preveriť všetky žalobcove PN-ky“. Po tomto žalobcovi nebola daná žiadna možnosť písomne alebo ústne sa vyjadriť, nebol predložený žiadny dôkaz o jeho neprítomnosti na pracovisku a o používaní alkoholických nápojov počas pracovnej doby. Nebol

žiadnym spôsobom upozornený o možnom porušovaní pracovnej disciplíny a keď požiadal o slovo, nebolo mu umožnené vyjadriť sa. Z uvedeného vyplýva rozpor medzi dôvodmi odvolania a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu uvedenými v príslušných dokumentoch a dôvodmi, ktoré boli deklarovane na gremiálnej porade, na ktorej došlo k doručeniu príslušných dokumentov. V skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 26.3.2012 č. 580/51/2012 absentuje presné vymedzenie, kedy mal byť žalobca neprítomný v práci bez ospravedlnenia, v ktorý deň, koľko hodín a podobne, čím toto skončenie štátnozamestnaneckého pomeru nespĺňa podmienku určitosti, a teda dôvod skončenia štátnozamestnaneckého pomeru nebol určito vymedzený. Zákonník práce ustanovuje povinnosť dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru skutkovo vymedziť, pričom súčasne zakotvuje aj požiadavku na spôsob tohto vymedzenia. Požiadavka vymedzenia dôvodu ako jeho vymedzenia nezameniteľným spôsobom je splnená vtedy, ak sú skutkové okolnosti dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru uvedené tak, že vo svojom súhrne tvoria skutok nezameniteľný s inými skutkami. Žalovaným vymedzený dôvod skončenia pracovného pomeru nespĺňa požiadavku určitosti a to z dôvodu absencie presného časového určenia, kedy v neprítomnosti žalobcu na pracovisku došlo, kto z nadriadených vykonal takéto zistenie a ako ho v rozhodnom čase riešil. Navyše, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že kontrola dochádzky žalobcu bola vykonaná spätne. Takýto dôkaz nemožno považovať za postačujúci pre vyvodenie tak vážnych dôsledkov, aké v tomto prípade vyvodil žalovaný a to aj s dôrazom na skutočnosť, že o správnosti evidencie vedenej Mgr. Gazdovou možno mať pochybnosti a tieto v nijakom prípade nemôžu slúžiť ako priamy dôkaz preukazujúci tak závažné porušenie povinnosti žalobcu, ktoré je schopné privodiť mu platne také následky, s akými zákon takéto porušenie spája. Nie je tiež zrejme, prečo žalovaný „odhlásil“ žalobcu zo Sociálnej a zdravotnej poisťovne na dva dni, 22.3.2012 a 26.3.2012, keď v okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru uvádza, že žalobca bol neprítomný na pracovisku počas 8 dní. Dňa 22.3.2012 zaslala Mgr. L. J., vedúca odboru na Inšpektoráte SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj ústrednej riaditeľke SOI email, v ktorom popísala dochádzku žalobcu v dňoch 12.3.2012 až 22.3.2012. Z jej emailu nie je jasné, akým spôsobom evidovala príchody a odchody žalobcu z budovy Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, resp. ako si mohla tak detailne pamätať tieto príchody a odchody niekoľko dní spätne a či táto činnosť predstavovala jej pracovnú náplň. Žalobca bežne prichádzal do budovy Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj skôr a odchádzal neskôr, ako to uviedla Mgr. J.. Vyplýva to aj z výpisov spoločnosti G1 Monitor, že dňa 13.2.2012 a 15.2.2012 „odblokoval“ žalobca budovu Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj v čase 6:53:26, resp. 6:31:43 a teda v tomto čase aj prišiel do práce a nie v čase, ktorý vo svojom emaily uviedla Mgr. J. (7:30 hod.). V dňoch 1.2.2012 a 28.2.2012 „blokoval“ budovu Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj v čase 17:45 hod., resp. 18:25 hod., čo preukazuje, že sa v práci zdržiaval aj po konci bežnej pracovnej doby. Žalobca považuje za potrebné poukázať aj na fakt, že Mgr. J. E. K.. U. ako pracovníci Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj boli vyšetřovaní Úradom boja proti korupcii Prezídia policajného zboru pre podozrenie z ich korupčného správania pri výkone ich pracovných činností. Napriek tomuto závažnému podozreniu nebola voči uvedeným zamestnancom Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj vyvodená žiadna zodpovednosť zo strany ústrednej riaditeľky SOI. Napriek tomu žalobca bol pri jedinom nepreukázanom podozrení z porušenia pracovnej disciplíny okamžite odvolaný z funkcie riaditeľa Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj a bol s ním okamžite skončený štátnozamestnanecký pomer. Z uvedeného vyplýva, že postupom ústrednej riaditeľky SOI pri okamžitom skončení jeho štátnozamestnaneckého pomeru došlo k podstatnému porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania v oblasti pracovnoprávných vzťahov, ako jednej zo základných zásad upravených v Zákonníku práce, konkrétne v čl. I, kde u vyššie uvedených pracovníkov Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj nevyvodila pri tak závažných podozreniach žiadne dôsledky a so žalobcom už pri podozrení z porušenia pracovnej disciplíny okamžite ukončila štátnozamestnanecký pomer. Počas pôsobenia žalobcu ako riaditeľa Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj bolo na gremiálnych poradách všetkým riaditeľom inšpektorátov SOI ústrednou riaditeľkou vyčítané, prečo nekontrolujú svojich podriadených (inšpektorov) v teréne. Žalobca po splnení si pracovných povinností v budove Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj počas dní, ktoré sú v okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru označené jeho neospravedlnenou neprítomnosťou v práci, okrem iného kontroloval inšpektorov v teréne, tak ako to bolo vyžadované od všetkých riaditeľov inšpektorátov SOI za účelom porovnávania skutkového stavu opísaného v záznamoch z kontrol so skutkovým stavom v kontrolovaných prevádzkach. Túto činnosť vykonával aj predtým a nebolo mu to zo strany ústrednej riaditeľky žiadnym spôsobom vytykané. Pri výkone funkcie riaditeľa Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj je nevyhnutné vzdialovať sa z budovy Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj za účelom pracovných

stretnutí so zástupcami iných kontrolných orgánov. Napokon, vzhľadom na pôsobnosť Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, bolo jeho pracoviskom celé územie Košického kraja. V skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 26.3.2013 je uvedený ako dôvod na okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru „závažné porušenie služobnej disciplíny neospravedlnenou, celodennou, resp. viachodinovou neprítomnosťou v práci“. So žalobcom bolo pritom dohodnuté iba miesto výkonu práce, čo bol Inšpektorát SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj s územnou pôsobnosťou na vybrané okresy v zmysle organizačného poriadku SOI a to: Košice I, II, III, IV, Košice-okolie, Sobrance, Michalovce, Trebišov, Rožňava, Gelnica, Spišská Nová Ves. Nie je teda pravdou, že so žalobcom bolo dohodnuté pravidelné miesto výkonu práce, a to Vrátna 3, Košice. Na svojom pracovisku bol žalobca prítomný aj mimo svojej kancelárie a budovy na Vrátnej ulici 3 v Košiciach. Nie je teda zrejmé čo mal žalobca porušiť tým, že bol mimo svojej kancelárie a budovy na Vrátnej ulici 3 v Košiciach, keď si plnil povinnosti vyplývajúce zo služobnej zmluvy. Čo sa týka záznamov z kontrol inšpektorov SOI riaditeľmi jednotlivých inšpektorátov, ktoré predložil žalovaný, tieto sú neúplné, chýbajú na nich podpisy za kontrolovanú prevádzku, kde ten ktorý riaditeľ kontroloval inšpektorov, ďalej na nich chýbajú časy, kedy ich kontroloval, a pod. Niektoré z týchto záznamov boli vyhotovené niekoľko týždňov po kontrole inšpektorov, chýbajú na nich pečiatky a podpisy kontrolovaných osôb, čo vážne spochybňuje ich vierohodnosť. Žalovaným neboli stanovené ani vypracované žiadne predpisy, resp. metodické usmernenia a postupy na vykonávanie kontrol pracovníkov v teréne vedúcimi pracovníkmi a riaditeľmi inšpektorátov. Takéto záznamy je možné jednoducho vypracovať späťne, stačí ak si riaditeľ inšpektorátu vezme späťne týždenné záznamy inšpektorov a následne si napíše svoje záznamy o kontrolách, hoci tam v skutočnosti nebol. Navyše žalovaný nepredložil žiadne záznamy z kontrol riaditeľov Prešovského, Trenčianskeho a Trnavského kraja napriek tomu, že na gremiálnej porade ani jeden riaditeľ nepovedal, že nebol na kontrole svojich inšpektorov v teréne. To znamená, že títo riaditelia vykonali kontroly a nepísali z týchto kontrol svojich podriadených pracovníkov žiadne záznamy. Za celé obdobie, počas ktorého žalobca vykonával funkciu riaditeľa Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj mu nebolo zo strany ústrednej riaditeľky ústne ani písomne vytknutý jediný nedostatok v jeho práci, ktorého by sa mal dopustiť alebo ktorý by mal napraviť. Rovnako nebola počas jeho pôsobenia Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj spôsobená žiadna škoda ani iná ujma. § 232 ods. 3 Zákonníka práce platného v čase okamžitého skončenia jeho štátnozamestnaneckého pomeru stanovuje, že v pracovnoprávných vzťahoch a obdobných pracovných vzťahoch vystupuje za zamestnanca orgán odborovej organizácie s najväčším počtom členov u zamestnávateľa, ak zamestnanec neurčí inak. Ide o ustanovenie Zákonníka práce, ktoré sa v zmysle § 120 zákona o štátnej službe primerane použije aj na štátnozamestnanecké vzťahy. Žalobca počas svojho pôsobenia na Inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj nebol žiadnym spôsobom odborovo organizovaný, čo ale v zmysle vyššie uvedeného len potvrdzuje použitie tohto zákonného ustanovenia pre jeho postavenie. Na Inšpektoráte SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj je zriadená odborová organizácia s najväčším počtom členov, ktorá zastupuje všetkých zamestnancov SOI. V prípade žalobcu jeho zamestnávateľ - žalovaný klasifikoval ako jediný dôvod okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru neodôvodnené absencie/zameškania v práci, platí tu teda ustanovenie § 144 a ods. 6 Zákonníka práce platného v čase vykonania tohto právneho úkonu, ktoré poukazuje na to, že o tom, či ide o neospravedlnené zameškanie práce rozhoduje zamestnávateľ po prerokovaní so zástupcami zamestnancov. Žalovaný si túto povinnosť nesplnil, žiadnym spôsobom nevyzval na prerokovanie, ani neprerokoval so zástupcami zamestnancov skutočnosť, či v žalobcovom prípade išlo o neospravedlnené zameškanie práce. O tejto skutočnosti neexistuje žiadna zápisnica, ani písomný doklad, že žalovaný požiadal o toto prerokovanie, a to ako v osobnom spise žalobcu, tak ani v súdnom spise v tomto konaní. Žalovaný tieto doklady nepredložil pri jednostrannom právnom úkone - okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru, keďže pred tým, ako vydal rozhodnutie o okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru, vôbec nepožiadal zástupcu zamestnancov, konkrétne odborovú organizáciu zriadenú na Inšpektoráte SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice o prerokovanie jeho údajnej neospravedlnenej neprítomnosti v práci. Na otázku žalobcu na žalovaného na poslednom pojednávaní, či jeho okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru prerokovali so zástupcami zamestnancov, zástupca žalovaného uviedol, že „ Toto sa na riaditeľa nevzťahuje.“ V intenciách § 39 OZ, vzťahujúceho sa aj na pracovnoprávne vzťahy a vyššie uvedených skutočností možno považovať okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru so žalobcom za neplatné okrem iného aj v zmysle vyššie uvedeného, keďže tento právny úkon bol urobený v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, resp. jeho kogentným ustanovením, a napokon aj proti dobrým mravom. Čo sa týka evidencie dochádzky žalobcu ako riaditeľa Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, neexistuje žiadny interný ani iný služobný predpis, ktorý by bol žalobcovi

doručený a ktorý by mu prikazoval hlásiť každý odchod z budovy inšpektorátu a rovnako tak neexistuje ani predpis, ktorý by upravoval povinnosť spísať záznam z každej kontroly svojich podriadených pracovníkov v teréne ani to, kedy sa má spisovať a čo má v skutočnosti tento záznam obsahovať, aké náležitosti má mať a podobne. Žalovaný na prvom pojednávaní sám prehlásil, že na základe rozhodnutia ústrednej riaditeľky SOI RNDr. W. Y. sa riaditelia KI SOI nezapisujú do knihy odchodov a príchodov. Z „poznámok“, ktoré žalovaný doložil do spisu, zrejme ako evidenciu neprítomnosti riaditeľov inšpektorátov SOI pre jednotlivé kraje, nie je zrejmé, o čo ide, kto ich písal, na aký účel majú slúžiť. Ide o údaje, ktoré sú popreškrúvané, nejasné a nezrozumiteľné. Predložením tejto kvázi dochádzky, resp. evidencie neprítomnosti riaditeľov KI SOI na pracovisku si žalovaný sám odporuje, keď napríklad v predložených „poznámkach“ je pod dátumom 20.3.2012 uvedené: „T./riaditeľ I SOI Trenčín/ ide von dnes aj zajtra“. V prehľade neprítomnosti riaditeľov inšpektorátov SOI na pracovisku ale už žalovaný nezaevidoval jeho neprítomnosť na pracovisku. Nie je ale jasné, čo znamená formulácia „ide von“. Ide mimo svojej kancelárie alebo mimo budovu KI SOI alebo ide mimo mesto KI SOI, resp. mimo okres svojej pôsobnosti? Z tejto citácie možno potom jednoznačne vyvodiť, že pokiaľ toto má byť evidencia dochádzky p. riaditeľa T. na inšpektoráte SOI pre Trenčiansky kraj, tak je zrejmé, že p. T. sa počas dvoch po sebe nasledujúcich pracovných dní nezdržoval na svojom pracovisku bez toho, aby žalovaný vedel o jeho skutočnom mieste, kde vykonával svoje služobné alebo iné povinnosti. Na tieto dni ale žalovaný nepredložil žiadne záznamy, z ktorých by bolo zrejmé, že p. T. vykonal kontrolu svojich zamestnancov v teréne. Faktom je, že neexistuje žiadny písomný dôkaz, kde sa p. T. v tie dni skutočne nachádzal. Ak bol na kontrole podriadených, mal by mať z týchto kontrol záznamy, ktoré ale žalovaný nepredložil. Ak nebol na kontrole podriadených, kde sa nachádzal? To isté vyplýva aj z ďalších tzv. „nahlásení neprítomnosti na pracovisku, alebo v kancelárii, v budove inšpektorátu SOI. Na tento deň žalovaný nepredložil žiadne záznamy, z ktorých by bolo zrejmé, že p. Y. vykonal kontrolu svojich zamestnancov v teréne. Keď išli riaditelia „von“ boli na svojom pracovisku alebo neboli. Pod dátumom 29.3.2012 uvedené: „Malaga „D“ dnes súrne“, ale v prehľade neprítomnosti riaditeľov inšpektorátov SOI na pracovisku už žalovaný nezaevidoval jeho neprítomnosť na pracovisku. Pod dátumom 22.3.2012 uvedené: „Y. ide von“, ale v prehľade neprítomnosti riaditeľov inšpektorátov SOI na pracovisku už žalovaný zase nezaevidoval jeho neprítomnosť na pracovisku. Pod dátumom 14.3.2012 uvedené: „Poliak ide von“, ale v prehľade neprítomnosti riaditeľov inšpektorátov SOI na pracovisku už žalovaný opäť nezaevidoval jeho neprítomnosť na pracovisku. Po predložení interných záznamov zo strany žalovaného žalobca zistil nové závažné skutočnosti, ktoré považuje za potrebné uviesť: Záznamy z kontrol inšpektorov vykonaných riaditeľom KI SOI pre Banskobystrický kraj - dňa 6.6.2012 boli kontrolované dve prevádzky, avšak záznam z týchto kontrol bol napísaný až dňa 21.6.2012, to znamená 15 dní po vykonanej kontrole. Tento záznam neobsahuje žiadny údaj o kontrolovanej osobe, absentuje tu podpis zástupcu kontrolovanej prevádzky alebo kontrolovanej osoby. Nie je preto bez pochybnosti preukázateľné, že tam riaditeľ KI SOI v skutočnosti bol. Kontroly boli ukončené o 13:45 hod. Vie žalovaný s istotou uviesť, kde sa riaditeľ KI SOI po tomto čase po vykonaní kontroly do 15:30 hod. nachádzal, a či bol na pracovisku prítomný alebo neprítomný? Dňa 26.5.2011 boli vykonané kontroly dvoch prevádzok, no záznam o vykonaní kontrol bol spísaný až dňa 7.6.2011, teda až 12 dní po vykonanej kontrole. Tento záznam tiež neobsahuje žiadny údaj o kontrolovanej osobe, chýba podpis zástupcu kontrolovanej prevádzky alebo kontrolovanej osoby, chýba pečiatka kontrolovaného. Vie v tomto prípade žalovaný s istotou uviesť, kde sa riaditeľ KI SOI po tomto čase po vykonaní kontroly do 15:30 hod. nachádzal, a či bol na pracovisku prítomný alebo neprítomný? Podobne to je aj pri kontrole zo dňa 29.3.2013, keď záznam bol spísaný až o 7 dní po kontrole, atď. a tak to je aj v ostatných predložených záznamoch iných riaditeľov KI SOI. Záznamy z kontrol inšpektorov vykonaných riaditeľom/resp. podriadeným pracovníkom/KI SOI pre Bratislavský kraj - zo záznamu z kontroly vykonanej dňa 21.7.2011 v prevádzke Hotel President***, Drevená ulica, Bratislava, absolútne nie je zrejmý výsledok kontroly, nakoľko chýbajú tak závažné údaje o tom, či kontrolovaní inšpektori boli v kontrolovanej prevádzke počas kontroly ich nadriadenými alebo nie. Ďalej nie sú uvedené údaje, v akom čase bola táto kontrola podriadených pracovníkov vykonaná, čo dokazuje aj samotný predpis „za PJ“. To isté platí aj pre záznam z kontroly, z ktorého by malo vyplývať, že riaditeľ KI SOI pre Bratislavský kraj vykonal/mal vykonať kontrolu v prevádzke potravín na Lermontovovej ulici v Bratislave. Tak isto z tohto záznamu nevyplýva, či inšpektori boli alebo neboli v kontrolovanej prevádzke, kedy tam mali byť, chýba tiež čas, kedy riaditeľ vykonal kontrolu svojich podriadených. Napriek tomu, že odporca tieto záznamy mal pred ich predložením súdu k dispozícii, nevykázal absenciu riaditeľovi KI SOI pre Bratislavský kraj na deň 22.7.2011, 21.7.2011. Navyše, podpis v kolónke „za PJ“ na zázname z kontroly je identický s podpisom z prevádzky Hotel President***, Drevená ulica, Bratislava. Identický podpis je aj na ďalších záznamoch z kontrolovaných prevádzok, ako je Ázijské bistro, Radlinského ulica, Bratislava, Pizza One, Šancová ulica, Bratislava. Na ďalších predložených

záznamoch zase chýbajú mená resp. čísla pracovníkov SOI, ktorí mali byť kontrolovaní. Záznamy z kontrol inšpektorov vykonaných riaditeľom KI SOI pre Nitriansky kraj - dňa 21.1.2011 boli vykonané kontroly v troch prevádzkových jednotkách. V záznamoch z kontrol vôbec nie sú uvedené časy, kedy riaditeľ inšpektorátu tieto kontroly vykonal, sú uvedené len časy opísané z inšpekčných záznamov, ktoré uviedli inšpektori pri kontrole. Opäť tu chýbajú pečiatky a podpisy kontrolovanej osoby, resp. zástupcu kontrolovanej prevádzky, alebo iné dôkazy, že riaditeľ inšpektorátu bol na kontrolovaných prevádzkach. To isté platí aj pri ostatných kontrolách, ktoré mali byť vykonané riaditeľom KI SOI pre Nitriansky kraj. Záznamy z kontrol inšpektorov vykonaných riaditeľom KI SOI pre Žilinský kraj - záznamy z kontrol riaditeľky KI SOI pre Žilinský kraj, ktoré vykonávala vo väčšine prípadov sama, taktiež neobsahujú žiadny dôkaz, že skutočne bola na kontrolovaných prevádzkach. Chýba pečiatka alebo podpis a funkcia osoby v zastúpení kontrolovaného subjektu. Všetky tieto predložené záznamy z kontrol nie sú vôbec použiteľné ako dôkazy preukazujúce, že riaditelia spisujú záznamy z kontrol svojich podriadených. Naopak, len poukázali na to, že nie sú jednotné, že sú nejednoznačné a nie je zrejmé kedy a kde sa majú písať a čo majú obsahovať. Len spochybňujú to, či riaditelia vôbec boli na deklarovaných kontrolách. Niektoré záznamy boli spísané až 15 dní po vraj vykonaných kontrolách, ďalej na nich chýbajú základné náležitosti v kolónkach, ktoré už boli predtlačené, chýbajú pečiatky a podpisy kontrolovaných osôb. Toto všetko vážne spochybňuje kontroly vykázané riaditeľmi KI SOI, čím u žalobcu vzniká vážne podozrenie, že tieto záznamy boli vypracované účelovo pre toto prebiehajúce súdne konanie. Žalobca mohol rovnako dodatočne o 15 dní neskôr vypracovať záznamy z kontrol podriadených inšpektorov vykonaných v inkriminované dni, ktoré sú uvedené v okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru, ale to už nemohol z jasných príčin a objektívnych dôvodov urobiť. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaným neboli stanovené ani vypracované žiadne predpisy, resp. metodické usmernenia a postupy na vykonávanie kontrol pracovníkov v teréne vedúcimi pracovníkmi a riaditeľmi KI SOI. Takéto záznamy možno teda spätne vypracovať ku každej vykonanej kontrole, stačí, ak si riaditeľ inšpektorátu SOI vezme týždenné záznamy inšpektorov a následne si napíše svoje záznamy o kontrolách, hoci tam v skutočnosti ani nemusel byť. Žalovaný neoznámil žalobcovi žiadnym predpisom, že z každej kontroly podriadených pracovníkov v teréne sa musí napísať záznam a čo tento záznam musí obsahovať. Žalovaný nepredložil žiadne záznamy z kontrol riaditeľov Prešovského kraja, Trenčianskeho kraja a Trnavského kraja. To znamená, že títo riaditelia vykonali kontroly a nevypracovali záznamy z kontrol svojich podriadených pracovníkov v teréne, keďže na gremiálnych poradiach ani jeden riaditeľ nepovedal, že nebol na kontrole svojich inšpektorov v teréne. Knihy jászod preukázali od začiatku deklarované tvrdenie žalobcu, že výkon funkcie riaditeľa inšpektorátu SOI a k tomu prináležiace úlohy nepredpokladajú jeho stálu prítomnosť v budove inšpektorátu SOI, resp. vo svojej kancelárii, a teda tvrdenie žalovaného vo vyjadrení k žalobe, že „riaditeľ inšpektorátu SOI je ten, kto sa má zdržiavať vo svojej kancelárii, čaká na inšpektorov, sťažovateľov alebo na kontrolu, ku ktorej na inšpektoráte SOI môže dôjsť“ sa absolútne nezakladá na pravde. Predložené knihy jászod naopak potvrdili, že riaditelia jednotlivých inšpektorátov SOI sa nezdržiavajú celý pracovný deň vo svojich kanceláriách a že väčšinu služobného času trávia mimo svojej kancelárie a úradu inšpektorátu SOI za súčasného plnenia služobných povinností, ktoré im vyplývajú zo služobnej zmluvy. Napriek tomu, že má uvedené knihy jászod, z ktorých je zrejmý pohyb a prítomnosť, resp. neprítomnosť riaditeľov ostatných inšpektorátov SOI v budove inšpektorátu, k dispozícii, neuplatnil voči ostatným riaditeľom žiadne disciplinárne opatrenia alebo postihy a ani ich neodvolal z funkcie a okamžite s nimi neskončil štátnozamestnanecký pomer, čím zase len porušil zásadu rovnakého zaobchádzania zakotvenú pre oblasť pracovnoprávných vzťahov. Žalobca považuje za potrebné pre ilustráciu poukázať na evidenciu jászod riaditeľov jednotlivých inšpektorátov SOI, z ktorých je zjavné, v ktoré dni aký počet hodín neboli jednotliví riaditelia na svojom pracovisku, tak ako ho definuje žalovaný. Zo služobnej zmluvy vyplýva, že žalovaný ako zamestnávateľ sa so žalobcom dohodol na pravidelnom mieste výkonu práce: Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj s územnou pôsobnosťou na vybrané okresy v zmysle organizačného poriadku SOI. Na tomto určenom pravidelnom mieste výkonu práce, len s uvedením príslušného krajského Inšpektorátu SOI, sa žalovaný dohodol aj s ostatnými riaditeľmi krajských inšpektorátov SOI. Iné miesto výkonu práce ani iné pravidelné pracovisko vrátane presnej adresy, žalovaný žalobcovi neurčil, ani sa inak na tejto podmienke nedohodol. Z uvedeného je zrejmé, že pravidelným miestom výkonu práce a zároveň aj pracoviskom riaditeľa KI SOI je celé územie príslušného kraja Slovenskej republiky. Tak napr. Ing. Poliak bol v mesiaci február 2009 celkovo mimo svojej kancelárie a úradu 12 pracovných dní/91 hod a 20 min, pričom mesačný služobný čas v tomto mesiaci bol 20 dní/150 hod (denný služobný čas je 7,5 hod.). V mesiaci marec 2009 bol mimo svojej kancelárie a úradu takmer 10 pracovných dní /72 hod. a 40 min., pričom mesačný služobný čas bol 22 dní/165 hod. V mesiaci apríl 2009 bol mimo svojej kancelárie a úradu 10,5 pracovného dňa/79 hod., pričom služobný čas predstavoval 22 dní/165 hod.

Rovnako je to aj v ostatných mesiacoch a rokoch u ostatných riaditeľov jednotlivých inšpektorátov SOI. Je teda namieste otázka, z akých dôvodov riaditelia krajských inšpektorátov SOI navštevujú tak často a opakovane tie isté miesta, ktoré sú uvedené v knihách jász, ak nie z dôvodu plnenia svojich služobných povinností? Predložené výpisy z lokalizácie mobilného telefónu predstavujú jednostrannú iniciatívu odporcu a nemajú záväzný charakter verejnej listiny, ktorá by potvrdzovala pravdivosť toho, čo je v nej uvedené. To platí najmä o výpisoch z lokalizácie mobilného telefónu s telefónnym číslom 0915 796 678, ktoré sú vyhotovené značne neurčito, sú vypracované na čistom papieri bez akejkoľvek identifikácie, neuvádzajú, kto ich vypracoval, čím boli vypracované, kedy boli vypracované, za akým účelom boli vypracované, kto zodpovedá za ich pravdivosť a úplnosť, na koho osobu sa predmetné telefónne číslo vzťahuje, takže nemožno vylúčiť, že mohli byť zostavené dodatočne a účelovo, najmä ak odporca predložil tieto výpisy dva roky po podaní žaloby a prvom pojednávaní. Z týchto výpisov napokon ani žiadnym spôsobom nevyplýva, či je to lokalizácia žalobcu ako fyzickej osoby. Žalovaný na pojednávaní dňa 8.4.2014 tvrdil, že „Pán Y. sa nachádzal doma, papiere spravil dodatočne“. Žalobca býva na adrese Vodná 6, Košice, ale táto ulica sa napríklad v predložených výpisoch vôbec nevyskytuje. Žalobca žiadne papiere dodatočne nevyhotovil a žalovaný nedisponuje žiadnymi papiermi z kontrol podriadených pracovníkov v inkriminované dni, tak žalobcovi nie je zrejmé, o akých papieroch to žalovaný vlastne hovorí. Žalovaným predložené výpisy nemôžu byť považované za dôkaz skutočnej prítomnosti žalobcu ako fyzickej osoby v skutočnom čase a v skutočnom priestore. Ďalší predložený výpis z lokalizácie iného telefónne čísla XXXX XXX XXX, na ktorom je ručne dopísané „originál“, je taktiež vypracovaný na čistom papieri bez identifikácie toho, kto ho vypracoval, čím bol vypracovaný, kedy bol vypracovaný, za akým účelom bol vypracovaný, kto zodpovedá za jeho pravdivosť a úplnosť, nie je zrejmé komu uvedené telefónne číslo patrí, takže nemožno vylúčiť, že mohol byť taktiež vyrobený dodatočne a účelovo. Ani tento doklad tiež nemôže byť považovaný za dôkaz skutočnej prítomnosti žalobcu ako fyzickej osoby v skutočnom čase a v skutočnom priestore. Z výpisov predložených žalovaným jednoznačne vyplýva iba to, že ide o údaje, ktoré sú nepreskúmateľné pri porovnaní so skutočnou prítomnosťou žalobcu. Napokon „lokalizácia“ mobilného telefónu žalobcu predložená žalovaným nemusí preukazovať skutočný pohyb žalobcu v mieste výkonu štátnej služby, keďže nie je vylúčené, že žalobca služobný telefón nemal vždy pri sebe pri plnení služobných povinností, a preto sa táto „lokalizácia“ mobilného telefónu nemusí zhodovať so skutočnou polohou, kde sa žalobca v tom čase zdržiaval. Okrem iného, žalobca uvádza, že v zmysle dokladu o vymenovaní do funkcie vedúceho štátneho zamestnanca, hlavného štátneho radcu a riaditeľa Inšpektorátu SOI č. 429/53/1/2010 zo dňa 14.10.2010, dodatku k služobnej zmluve č. 236/53/1/02 zo dňa 24.5.2002 a dodatku č. 2224/53/1/04 zo dňa 9.11.2004 sú miesta: Košice Staré mesto - centrum - Hlavná, Mlynská, Alžbetina, Južná trieda, Rastislavova a iné ulice uvedené v týchto výpisoch dohodnutých pravidelnými miestami výkonu práce, resp. miestami výkonu práce. Uvedené miesta a ulice sa nachádzajú v územnej pôsobnosti vybraných okresov v zmysle organizačného poriadku SOI, ktorými sú okresy Košice I-IV, Spišská Nová Ves, Gelnica, Michalovce, Sobrance, Trebišov a nielen žalobca, ale aj jeho služobný telefón sa nachádzal v inkriminované dni na dohodnutom mieste výkonu práce. Žalovaný žiadnou formou, na žiadnom mieste, ani v odôvodnení okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcovi nepreukázal, že sa v inkriminované dni nenachádzal na dohodnutom mieste výkonu práce podľa vyššie uvedených služobných zmlúv a dokladu o vymenovaní do funkcie vedúceho štátneho zamestnanca, hlavného štátneho radcu a riaditeľa inšpektorátu SOI. Naopak, žalobca opätovne zdôrazňuje, že po celý inkriminovaný čas bol prítomný na dohodnutom mieste výkonu práce podľa dokladu o vymenovaní do funkcie vedúceho štátneho zamestnanca, hlavného štátneho radcu a riaditeľa inšpektorátu SOI a služobnej zmluvy a riadne si plnil povinnosti vyplývajúce mu zo služobnej zmluvy. Čo sa týka kontroly vykonanej inšpektorátom práce u žalovaného a predloženého záznamu z kontroly, v ktorom kontrolný orgán - Inšpektorát práce Bratislava konštatoval, že zo strany žalovaného pri kontrole neboli zistené nedostatky v evidencii služobného času a nebolo zistené porušenie ustanovenia § 99 Zákonníka práce žalobca uvádza, že vyjadril nespokojnosť s vykonanou kontrolou nadriadenému orgánu, najmä z dôvodu, že žalovaný predložil žalobcovi na základe jeho žiadosti doklad č. 15/2014 zo dňa 22.4.2014 v ktorom žalovaný potvrdil, že povinnosť zapisovania času začiatku a konca služobného času vedúcich pracovníkov - riaditeľov krajských inšpektorátov SOI. Zákonník práce ani iný žiadny právny predpis nepozná výnimky, z ktorých by bolo zrejmé, že je zrušená alebo obmedzená povinnosť zamestnávateľa viesť evidenciu pracovného času „priamo riadených zamestnancov“ tak, aby bol zaznamenaný začiatok a koniec pracovnej doby. Žalovaný si odporuje tvrdením na pojednávaní dňa 8.4.2014, na ktorom uviedol, že dochádzka či už radových zamestnancov alebo vedúcich zamestnancov je vedená podľa tohto zápisu v zmysle predpisov, a pritom žalobcovi predložil písomný dôkaz, v ktorom potvrdzuje, že na priamo riadených zamestnancov SOI sa povinnosť zapisovať do evidencie dochádzky nevzťahuje a nepredložil žiadnu

inú formu evidencie služobného času žalobcu ani ostatných riaditeľov krajských inšpektorátov SOI. K predloženému záznamu z vykonaného auditu vykonaného Správou finančnej kontroly je potrebné uviesť len tú skutočnosť, že tento doklad nijako nesúvisí s prejednávanej prípadom, nakoľko kontrola bola zameraná na hospodárenie s pohonnými hmotami pri vykonávaní služobných ciest u pracovníkov, ktorí mali pridelené referentské vozidlá. Kontrolný orgán okrem iného vyčítal žalovanému menšie nedostatky týkajúce sa porušovania finančnej disciplíny a zapisovania konkrétnej adresy organizácie, ktoré zamestnanec na služobnej ceste v tom ktorom meste navštívil. Je rozporuplná a nepreskúmateľná argumentácia zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 8.4.2014: „Čo sa týka denného výkazu, tak mali zvyk, napísali od 7:30 - 16:00 hod hod. bez ohľadu na to, či boli vonku alebo neboli vonku.“ Z uvedenej argumentácie žalovaného možno dedukovať, že ostatní riaditelia krajských inšpektorátov SOI mohli klamať, resp. klamali žalovaného pri evidencii služobných ciest vedených v knihách jász v porovnaní so skutočnou prítomnosťou na mieste výkonu práce, resp. mimo miesta výkonu práce v dni uvedené v knihách jász. Je zaujímavé, že jeden doklad /knihá jász za mesiac február 2009/ dokazuje, že riaditeľ Ing. T. bol podľa knihy jász celý deň v Handlovej alebo v Prievidzi v meste, ale neexistuje žiadny doklad, ktorý by preukázal, že bol vo svojej kancelárii, resp. v úrade krajského inšpektorátu SOI. Tak je to aj u ďalších riaditeľov, ktorí sú uvedení vo vyjadrení žalobcu ku knihám jász. Čo sa týka argumentácie žalobcu, že nevie ako mohol žalobca vykonať kontrolu 13.3., keďže k zmene kontroly došlo polhodinu predtým, lebo inšpektori došli na miesto a zistili, že prevádzka je zavretá, tak dostali súhlas na vykonanie kontroly na inom objekte, a žalobca nevolal nikomu. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že pred vykonávaním funkcie riaditeľa Inšpektorátu SOI pracoval 18 rokov vo funkcii inšpektora SOI a má dostatočné skúsenosti so zmenami kontrolovaných prevádzok a spôsobom, ako sa inšpektori na kontrolované prevádzky presúvajú, ako ich ako inšpektorov SOI okolie registruje, ako ich okolie vníma a ako sa rýchlo vie rozšíriť informácia o tom, kde inšpektori SOI vykonávajú kontrolu. Žalobca nemal povinnosť niekomu volať, najmä nie svojim podriadeným, kde sa nachádzajú, ale práve naopak, žalobca mal dostatok vedomostí, skúseností a informácií o skutočne vykonanej kontrole podriadených pracovníkov.

5. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 16.9.2014 sp.zn. 17Cpr/2/2012-477 tak, že žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca nemá právo na ich náhradu a žalovanému náhradu trov nepriznal. Žalobca včas napadol uvedený rozsudok a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 19.5.2016 sp.zn. 9CoPr/1/2015-634 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, pričom poukázal na skutočnosť, že v danom spore nesie dôkazné bremeno zamestnávateľ a tiež na formálny nedostatok - neurčitosť dôvodov z časového hľadiska - predmetného okamžitého skončenia pracovného pomeru.

6. Súd v konaní vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, svedkov a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový stav veci:

7. Účastníci konania dňa 7.7.1992 uzavreli pracovnú zmluvu, na základe ktorej žalobca dňa 15.7.1992 nastúpil do práce ako inšpektor III na odbore kontroly. Rozhodnutím vedúcej služobného úradu č. 236/53/1/02 z 24.5.2002 bol žalobca vymenovaný do funkcie samostatný radca - inšpektor SOI IV. od 1.6.2002 a rozhodnutím vedúcej služobného úradu č. 236/53/1/04 z 9.11.2004 bol žalobca vymenovaný do stálej štátnej služby, pričom ako pravidelné miesto výkonu štátnej služby bol uvedený Inšpektorát SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj s územnou pôsobnosťou pre vybrané okresy v zmysle Organizačného poriadku SOI (Služobného predpisu č. 1/2007 teda: Košice I, II, III, IV, Košice-okolie, Sobrance, Michalovce, Trebišov, Rožňava, Gelnica, Spišská Nová Ves). Dňom 20.10.2010 bol žalobca rozhodnutiami žalovaného zo 14.10.2010 vymenovaný do funkcie vedúceho štátneho zamestnanca - hlavného štátneho radcu, riaditeľa Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj s tým, že najnáročnejšími činnosťami, ktoré bude vykonávať sú: koncepčná a koordinačná činnosť pri tvorbe štátnej politiky v oblasti štátnej kontroly vnútorného trhu, kontrolná a dozorná činnosť s celospoločenským dosahom vo veciach ochrany spotrebiteľa. Podľa prílohy č. 1 k dodatku k služobnej zmluve č. 236/53/1/2002, č. 429/53/1/2010 hlavnou činnosťou žalobcu v uvedenej bola tvorba stratégie a koncepcie štátnej kontroly vnútorného trhu, koordinovanie výkonu kontrolnej činnosti pri zabezpečovaní ochrany oprávnených záujmov spotrebiteľov s možnými dôsledkami na rozhodnutia s celoštátnym dosahom, koordinovanie spolupráce s orgánmi verejnej správy a združeniami na ochranu spotrebiteľa vymedzené kompetenciami určenými zákonmi, koordinovanie spolupráce s inými kontrolnými orgánmi aj na medzinárodnej úrovni, rozhodovanie v prvom stupni správneho konania. Okrem týchto činností patrili do jeho pôsobnosti aj ostatné činnosti - riadenie, rozhodovanie a kontrolovanie činnosti Inšpektorátu SOI v oblasti: hlavnej činnosti, spolupráce s masmédiami, hospodárenia a správy zvereného majetku

a pridelených rozpočtových prostriedkov, CO, BOZP a PO, vydávania interných riadiacich predpisov, zriaďovania poradných orgánov, štátnej služby. Činnosť riaditeľa v tom čase upravoval Služobný predpis č. 1/2007 - Organizačný poriadok, ktorý v časti III, článok 4 bod 3 presne určuje povinnosti riaditeľa inšpektorátu podľa ktorých jeho činnosť je založená na hlavne riadiacej činnosti.

8. Podľa poverenia žalobcu z 28.10.2010 č. 3532/2010 žalobca poveril Y. J. zastupovaním v čase jeho neprítomnosti v služobnom úrade nepresahujúcej dva týždne. Neznámy pisateľ z mailovej adresy Obcan55@azet.sk <mailto:Obcan55@azet.sk> dňa 15.3.2012 zaslal emailovú sťažnosť ÚR SOI, v ktorom bolo uvedené, že košický riaditeľ chodí alebo skôr nechodí do práce opitý už dosť dlho a stretol ho zas opitého v jednom zariadení. Na základe uvedeného ÚR SOI emailom z 22.3.2012 emailom požiadala Y. J., aby jej písomne oznámila, aká bola dochádzka žalobcu od 9.3.2012, či pozorovala u neho prejavy, ktoré by nasvedčovali, že koná pod vplyvom alkoholu a kto zo zamestnancov s ním prišiel do kontaktu. Obratom Y. J. ústrednej riaditeľke o.i. oznámila, že dňa 12.3.2012 žalobca prišiel do práce o 7.30 hod. a okolo 8.00 hod. jej oznámil, že odchádza si vybaviť dôležité veci, ťažko gestikuloval a bolo z neho cítiť alkohol, už sa nevrátil. Dňa 13.3.2012 žalobca prišiel do 7.30 hod. a odišiel okolo 9.00 hod. a už sa nevrátil. 15.3.2012 prišiel riadne ráno, odišiel v dopoludňajších hodinách a už sa nevrátil. 16.3.2012 prišiel riadne ráno, odišiel o 7.45 hod. a už sa nevrátil. 19. a 20.3.2012 mal dovolenku. 21.3.2012 prišiel riadne ráno a odišiel pred 11.00 hod. a už sa nevrátil. 22.3.2012 do 12.47 hod. neprišiel do práce. Do kontaktu s riaditeľom prišla p. Y. a L. a o jeho neprítomnosti na inšpektoráte vedela aj JUDr. K.. Následne tieto skutočnosti Y. J. aj napísala v liste zaslanom vedúcej služobného úradu, kde doplnila, že riaditeľ dňa 22.3.2012 v služobnom čase od 7.30 do 15.30 neprišiel na inšpektorát. List podpísali aj Y. Y. E. V. Š. a k jeho obsahu sa vyjadrila aj R. L. K., ktorá uviedla, že v dotknutom období bola p. Y. oboznámená, že p. riaditeľ nebol na úrade prítomný vôbec alebo po rozdelení pošty, príp. vybavení inej agendy odišiel a tak tomu bolo aj 14.3.201, kedy Y. J. bola na celodennom ošetrovaní s deťmi.

9. Rozhodnutiami zo dňa 23.3.2012, ktoré boli žalobcovi doručené 3.4.2012, bol žalobca v súlade s § 3 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a v súlade s § 37 ods. 4 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe odvolaný z funkcie riaditeľa Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj vo funkcii hlavný štátny radca Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj vedúcou služobného úradu - ústrednou riaditeľkou Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave. Podľa Záznamu z odovzdávania Oznámenia o odvolaní z funkcie sa dňa 26.3.2012 dostavila na Inšpektorát SOI pre Košický kraj ústredná riaditeľka RNDr. Y., štatutárny zástupca ÚR SOI Mgr. L. a vedúca OÚ SOI Ing. Š. za účelom odovzdania odvolania žalobcu z funkcie riaditeľa I SOI v Košiciach, ktorý sa však na pracovisko v uvedený deň nedostavil.

10. Od 27.3.2012 bol uznaný práceneschopným. Po skončení jeho práceneschopnosti bola zvolaná porada vedenia SOI na deň 3.4.2012, na ktorej bol ako jeden z bodov porady aj odvolanie Ing. Y. Y. z funkcie riaditeľa I SOI Košice a pred odovzdaním príslušných dokladov vzťahujúcich sa k týmto krokom bol Ing. Y. informovaný o všetkých skutočnostiach, ktoré viedli vedúcu služobného úradu k tomuto rozhodnutiu. Menovaný sa nijakým spôsobom nevyjadril. Celodenné ošetrovanie žalobcu dňa 26.3.2012 nebolo žalovaným uznané preto, pretože bolo predložené až 4.4.2012, teda po uzávierke. Podľa oznámenia žalovaného zo 4.4.2012 žalobcovi bolo oznámené, že na základe neospravedlnených dvoch služobných dní 22. a 26.3.2012, na ktoré včas nepredložil doklady ospravedlňujúce jeho neprítomnosť v práci, mu bude krátená dovolenka a bude odhlásený zo sociálnej a zdravotnej poisťovne. Podľa potvrdení Sociálnej poisťovne pobočka Bratislava bol žalobca odhlásený z poistenia pre neospravedlnenú neprítomnosť v práci.

11. Rozhodnutím zo dňa 26.3.2012 pod číslom 580/51/2012, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 3.4.2012, bol podľa § 46 ods. 1 písm. c) v nadväznosti na § 47 písm. i) a § 51 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov okamžite ukončený jeho štátnozamestnanecký pomer zo strany služobného úradu. Dôvodom na okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru so žalobcom zo dňa 26.3.2012 bolo závažné porušenie služobnej disciplíny neospravedlnenou celodennou, resp. viachodinovou neprítomnosťou v práci, v dňoch 12.3.2012, 13.3.2012, 14.3.2012, 15.3.2012, 16.3.2012, 21.3.2012, 22.3.2012, 23.3.2012, čím došlo k nedodržaniu určeného týždenného služobného času. Týmto konaním mal žalobca porušiť § 60 ods. 1 písm. j) zákona o štátnej službe a ustanovenia článku 20 bodu 3 písm. l) služobného predpisu č. 1/2009 Služobného poriadku SOI pre zamestnancov vykonávajúcich štátnu službu č. 2023/51/2009. Žalobca listom z 2.5.2012 žalovanému oznámil, že okamžité skončenie

štátnozamestnaneckého pomeru z 26.3.2012 považuje za neplatné a trvá na svojom ďalšom zamestnávaní a prideľovaní práce podľa služobnej zmluvy. Podľa výplatnej pásky mal žalobca za marec 2012 mzdy 1.022,57 eur.

12. Žalobca v konaní tvrdil, že počas predmetných dní vykonával služobné povinnosti v úrade Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj i mimo úradu Inšpektorátu - kontrola práce podriadených v teréne za predchádzajúci týždeň, pracovné stretnutia, pričom nedošlo k ohrozeniu činnosti a fungovania Inšpektorátu SOI pre Košický kraj a nespôsobil služobnému úradu - Ústrednému inšpektorátu SOI a ani Inšpektorátu SOI pre Košický kraj žiadnu škodu ani inú ujmu. Podľa tvrdenia žalobcu dňa 12.3.2012 vykonával služobné povinnosti v úrade KI SOI Košice a tiež mimo úradu plus kontrola práce inšpektorov, ktorí boli v teréne: dňa 9.3.2012 a to pani V., U. v Dráčiku OC Optima Košice, v OC Kauflande Košice, v Kik Textil, Popradská 92; 13.3. opäť služobné povinnosti v úrade Krajského inšpektorátu plus pracovné stretnutie mimo úradu, išlo o kontrolu V., W. v objekte Bocian baby, L. Novomeského 13 Košice, ďalej Q., J. v Papiernictvo na Hlavnej 5, Košice; 14.3.2012 takisto v úrade aj mimo úradu KI plus kontrola inšpektorov v teréne T., V. v objekte Vinatex, Južná trieda 31 Košice, Veľký dizajn, Borodáčová 46, Košice, 15.3. opäť v úrade aj mimo úradu plus kontrola inšpektorov v teréne: Rozsypal, Juris v Nay na Trolejbusovej v Košiciach a ďalej kontrola F., Y., Toryská 5; 16.3. opäť v úrade aj mimo úradu plus kontrola inšpektorov: F., Y. v Bábätkove na Moldavskej 43, T., V. v PCKO na Štúrovej 1 v Košiciach; 21.3. opäť v úrade aj mimo úradu plus kontrola inšpektorov v teréne bez uvedenia; 22.3. pracovné stretnutie mimo úradu plus kontrola inšpektorov v teréne a to: M., V. v Domácich potrebách na Alžbetinej 1, Košice a Kancelárske potreby Makro na Zámočnickej 12 v Košiciach; 23.3. služobné povinnosti v úrade a mimo úradu KI plus kontrola inšpektorov v teréne: F., I. v Domácich potrebách na Triede L. Svobodu 2 v Košiciach, F., T. Nábytok Kika na Moldavskej ceste.

13. Podľa článku 20 bod 3. písm. l) služobného predpisu č. 1/2009 - Služobného poriadku Slovenskej obchodnej inšpekcie pre zamestnancov vykonávajúcich štátnu službu za závažné porušenie služobnej disciplíny služobný úrad SOI stanovuje neospravedlnenú neprítomnosť v práci v trvaní jedného a viac služobných dní, ktoré nemusia na seba bezprostredne nadväzovať, počas trvania 30 služobných dní a podľa bodu 4. je také porušenie služobnej disciplíny u štátneho zamestnanca dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 51 zákona o štátnej službe. Podľa článku 21 bod 1. služobný čas zamestnanca je čas, v ktorom zamestnanec vykonáva štátnu službu a je k dispozícii služobnému úradu SOI. Podľa článku 21 bodu 5. o začiatku a konci služobného času rozhoduje vedúci služobného úradu SOI. Začiatok je stanovený na 7,30 hod. a koniec na 15,30 hod. V uvedenom čase je zahrnutá aj prestávka na odpočinok a jedenie, ktorá je podľa bodu 3. 30 minútová a podľa bodu 7. sa nezapočítava do služobného času.. Podľa článku 21 bodu 14. zamestnanec je povinný na začiatku denného služobného času byť už na svojom pracovisku a odchádzať z neho až po skončení služobného času. Príchod a odchod z pracoviska sa eviduje v Knihe príchodov a odchodov (Knihe dochádzky). Podľa článku 21 bodu 15. zamestnanec sa nesmie vzdialiť z pracoviska bez vedomia svojho vedúceho zamestnanca, pričom čas a dôvod odchodu zapíše do knihy dochádzky. Pri plnení služobných úloh mimo svojho pracoviska napíše navštívené miesto okrem prípadov plnenia služobných úloh podľa plánu práce kontrolnej činnosti. Podľa článku 21 bodu 16. zamestnanec je povinný bezodkladne oznámiť dôvod, pre ktorý nemôže prísť do práce. Doklad o pracovnej neschopnosti je povinný doručiť na pracovisko najneskôr do 3 dní od jeho vystavenia. Podľa článku 21 bodu 17. ak zamestnanec nebol v práci bez vedomia svojho vedúceho zamestnanca, resp. nemá vážny osobný dôvod, ktorý písomne dokladuje, bude sa jeho konanie považovať za neospravedlnenú neprítomnosť v práci.

14. Podľa tvrdenia žalovaného všetci riaditelia boli oboznámení s tým, že keď sa niektorý z riaditeľov nachádza mimo kraja, tak sa to nahlásuje priamo ústrednej riaditeľke, ktorá si to zapisuje do notesu. Ak ide len na bežnú kontrolu v rámci svojho kraja, tak vtedy to len nahlási na sekretariáte ústrednej riaditeľky. Skutočnosť, že sa tak dialo, potvrdzujú výpovede svedkov aj predložený Prehľad neprítomnosti riaditeľov inšpektorátov SOI na pracovisku z február a marec s poznámkami: dovolenka, kontrola inšpektorov v teréne a pracovné stretnutia mimo pracoviska; u žalobcu bola poznamenaná dovolenka dňa 19. a 20.3.2012 a poznámkový zošit. Podľa knihy dochádzky všetkých zamestnancov Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj za mesiac marec 2012 sa žalobca do uvedenej knihy nezapisoval. Podľa evidencie „zablokovania“ a „odblokovania“ objektu Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj za mesiace január, február a marec 2012 spoločnosťou G1 Monitor, s. r. o., žalobca s kódom 1 prichádzal do práce aj pred 7:30 hod. Dňa 13.3.2012 až 16.3.2012 a 21.3.2012 vypol žalobca poplašné zariadenie na budove Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj v

časoch 6:53:26, 6:07:49, 6:31:43, 06:04:35 a 06:59:00. Podľa záznamu Inšpektorátu práce Bratislava IBA-9-51-2.3/Z-E24-13 zo 4.11.2013 u žalovaného (vrátane inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj) nedošlo k porušeniu zákona o štátnej službe v nadväznosti na § 99 ZP. Zo záznamov o vykonaných kontrolách inšpektorov v rokoch 2011 a 2012 súd zistil, že žalobca vo funkcii riaditeľa vyhotovil 5 takýchto záznamov v roku 2011. Na záznamoch o vykonaných kontrolách riaditeľov nie sú potvrdenia z prevádzkových jednotiek, na niektorých nie sú riaditeľ vykonal kontrolu, či inšpektori boli alebo neboli v kontrolovanej prevádzke, chýbajú mená resp. čísla pracovníkov SOI, ktorí mali byť kontrolovaní. Niektoré z týchto záznamov boli vyhotovené niekoľko dní po kontrole inšpektorov. Podľa tvrdenia žalovaného obvykle sa u žalovaného po vykonanej kontrole inšpektorov v teréne sa spisuje záznam o tejto kontrole, ktorý sa následne zakladá na príslušnom inšpektoráte a slúži ako jeden z podkladov pri hodnotení jednotlivých inšpektorov, jedná sa o kontrolu zamestnanca a nie prevádzky. Na prvej gremiálnej porade v októbri 2010 bolo dojednané, že nie je podmienkou pečiatka vedúceho kontrolovaného subjektu a podpis.

15. Z kníh jász z rokov 2007 až 2010 súd zistil, že niektorí riaditelia, napr. pre Žilinský kraj - Ing. T. v roku 2009, vykazovali služobný čas mimo úradu aj celý pracovný deň. Podľa správy z vládneho auditu III/782/2009 bol u žalovaného vykonaný audit na základe poverenia č. 40/PZ-10/2009 na vykonanie vládneho auditu riaditeľom správy finančnej kontroly Bratislava z 15.4.2009, na základe ktorého bol vypracovaný ústredným inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie dodatok k opatreniam prijatým na základe vládneho auditu vykonaného štátnymi zamestnancami SPK Bratislava podľa poverenia č. 40/PZ-10/2009, podľa ktorého bodu 5. ÚI SOI uložil dôsledne kontrolovať vyplňovanie predpísaných údajov v prvotnej evidencii vedenej v autodoprave (žiadanky, záznamy o prevádzke, vozové zošity), pričom v správe bolo vytknuté, že v žiadankach a záznamoch o prevádzke vozidla nie je v rubrike Cieľ cesty uvedený okrem názvu mesta aj názov ulice alebo navštívenej organizácie. Podľa odpovede Úradu boja proti korupcii Prezídia policajného zboru Bratislava ohľadom anonymného podnetu pre podozrenie z trestnej činnosti - korupcie pracovníkov Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Mgr. L. J. E. K.. R. U. boli podania preverované v zmysle zákona o PZ a informácie v nich uvedené sa nepotvrdili.

16. Podľa týždenného pracovného plánu OTKVaos Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre košický kraj pre dni 12.3.2012 až 16.3.2012 dňa 14.3.2012 pôvodne mala byť kontrolovaná prevádzka Baťa v OC Optima, avšak inšpektori došli na miesto a zistili, že prevádzka je zavretá, tak dostali súhlas na vykonanie kontroly na inom objekte - Vinatex. Podľa plánu boli vykonané kontroly dňa 9.3.2012 - pani V.Ú., U. v Dráčiku OC Optima Košice, v OC Kauflande Košice, v Kik Textil, Popradská 92, Košice; 13.3.2012 - o kontrola V., W. v objekte Bocian baby, L. Novomeského 13, Košice, ďalej Q., J. v Papiernictvo na Hlavnej 5, Košice; 15.3.2012 - Rozsypal, Juris v Nay na Trolejbusovej v Košiciach a ďalej kontrola F., Y., I.SHEEP-OC Galéria, Toryská 5 v Košiciach; 16.3.2012 kontrola inšpektorov: F., Y. v Bábätkove na Moldavskej 43, Košice; T., V. v PCCKO na Štúrovej 1 v Košiciach; 22.3.2012 kontrola inšpektorov: M., V. v Domácich potrebách na Alžbetinej 1, Košice a Kancelárske potreby Makro na Zámočnickej 12 v Košiciach; 23.3.2012 kontrola inšpektorov v teréne: F., I. v Domácich potrebách na Triede L. Svobodu 2 v Košiciach, F., T. Nábytok Kika na Moldavskej ceste v Košiciach.

17. Súdu boli v konaní predložené výpisy Orange Slovensko a.s. z monitorovania telefónneho čísla XXXXXXXXXX K.. Y. a tiež prehľad toho, čo by sa bolo ukázalo na monitore, ak by v skutočnosti jeho mobilný telefón nachádzal na miestach kontroly. Vo výpise je výsek ulíc v 20-stupňovom uhle, kde sú uvedené len okrajové ulice, aby bolo zrejmé, ktorá ulica je týmto monitorom podchytená. Porovnaním bolo zrejmé, že podľa výpisov monitorovania telefónneho čísla XXXXXXXXXX sa telefón nachádzal takmer vždy v časti Košíc - Staré mesto a občas Juh a podľa adries subjektov, ktoré podľa tvrdení žalobcu v predmetných dňoch kontroloval, mali byť monitorované napr. aj mestské časti Terasa, Dargovských hrdinov. Podľa tvrdenia žalovaného, žalobca bol ešte na jeho prvej gremiálnej porade v roku 2010 poučený o tom, že sa monitorujú služobné telefóny. Ani úrad na ochranu osobných údajov, ktorý vykonal kontrolu u žalovaného, nespochybnil právo zamestnávateľa kontrolovať mobil. Riaditelia dostávali nové mobilné telefóny. Klasická inšpekcia prebieha v tom zmysle, že najprv sa skontroluje, či označenie prevádzky je v súlade so zákonom č. 250/2007, potom sa anonymne urobí nákup, skontroluje sa, či ceny sú ako majú byť, či bloček obsahuje všetky náležitosti, ktoré má mať a potom sa e spíše inšpekčný záznam. Následne ak riaditeľ chce vykonať kontrolu, tak v prvom rade si vyžiada ten inšpekčný záznam. Tam je bloček, čiže nie je potrebné, aby išiel na prevádzku riaditeľ. V prípade, že by sa zistili nejaké nedostatky, môže sa vykonať opakovaná kontrola, či boli odstránené nedostatky, potom sa opäť spíše inšpekčný záznam. Pokiaľ ide o vedúcich alebo riaditeľa, títo môžu kontrolovať, akým spôsobom

inšpektori robili inšpekciu a to tým spôsobom, že sa ide na prevádzku. Ak sú tam inšpektori, tak sa s nimi spojí. Pokiaľ tam nie sú, tak potom sa ten vedúci alebo riaditeľ spojí so zodpovednou osobou v danej prevádzke a overí si, či tam vôbec inšpektori boli a ako sa správali. Z toho sa potom tiež spíše záznam. Spravidla takéto kontroly vykonáva riaditeľ s vedúcim odborom alebo dvaja vedúci odborom. Pokiaľ ide o sťažnosti na inšpektorov, tak je možné, že niekto sa len telefonicky sťažuje, ak ide o drobnosť, tak môže to riaditeľ prebrať s inšpektorom a v prípade, že dospeje k záveru, že je potrebné ho napomenúť, tak ho môže aj napomenúť. Vždy by mal v prípade nedostatkov potom informovať aj riaditeľa ústrednej inšpekcie, nakoľko sa vedú osobné spisy zamestnancov, kde sa takéto veci zakladajú. Pokiaľ by išiel riaditeľ na prevádzku prešetrovať sťažnosť, tak sa musí minimálne dostať do kontaktu s tým, kto sa sťažoval a preveriť si skutkový stav a taktiež by to mal prebrať s dotknutým inšpektorom. Žalovaný nemá vedomosť o tom, že by žalobca s niektorým z inšpektorov riešil v predmetných dňoch nejakú takúto sťažnosť a aj v tomto prípade platí, že by mal opustenie pracoviska oznámiť na sekretariáte ústrednej riaditeľky.

18. Žalobca v konaní vypovedal, že 26.3.2012 mal náhle krvácanie z určitej časti tela, preto podstúpil chirurgické ošetrenie. Mal telefonovať od ústrednej riaditeľky, aby sa dostavil na inšpektorát. Povedal jej, že nemôže, že je pod silnými liekmi, že má bolesti a je unavený. Tak ho vyzvala, aby na druhý deň došiel do Bratislavy. Uviedol, že zrejme bude práceneschopný a tak aj bolo. Aj ju o tom informoval. Na 3.4. bola zvolaná mimoriadna gremiálna porada za účelom jeho odvolania, pretože nič dôležité sa neprejednávalo. Na konci riaditeľka pred všetkými riaditeľmi, tiež pred ekonomickou námestníčkou, tu prítomným právnikom a ďalšími prečítala hanebný anonymný email s dodatkom, že nevedela, že má v Košiciach riaditeľa alkoholika a že celé mesto vie, že žalobca pije. Myslí si, že za všetkým bola L. J., ktorá je teraz riaditeľkou. Keď sa žalobca chcel vyjadriť, stopla ho riaditeľka, že aj tak všetko robila L. a nedala mu priestor na vyjadrenie. Nikdy mu nebol zistený alkohol ani vyčítané porušenie pracovnej disciplíny. K. Š. mu dala podpísať odvolanie z funkcie a bol vyzvaný na odovzdanie preukazu. Cítil sa ponížený, diskriminovaný. Všetky doklady mu boli doručené 3.4. o 13:10 hod. Až po ceste do Košíc si to pozorne prečítal, a nič sa tam nepísalo o alkoholizme, ktorý mu bol ústne vyčítaný. Zmenili dôvody. Vychádzali z domnienok pani J., kedy prišiel a odišiel. Nie je povinný hlásiť to podriadenej, najmä ak má bližší vzťah k podriadenému inšpektorovi. Pri tom, pokiaľ ide o anonymné listy ostatným pracovníkom, tam ústredná riaditeľka postupovala celkom inak. Keď prišiel anonym ohľadne korupcie na pani J. E. U., tento postúpil ústrednej riaditeľke a tá to odstúpila Úradu boja proti korupcii. Doteraz sa to vyšetruje, ale to nebránilo tomu, aby pani J. bola vymenovaná za riaditeľku. Riaditeľ po väčšine je v teréne a nie je pravdou, ako tvrdí druhá strana, že riaditeľ má sedieť a očakávať sťažovateľov alebo kontrolu zo strany iného subjektu. Podľa výplatnej pásky má uvedené nevyplatené časy len 15 hodín, to znamená dva pracovné dni. Neuznali mu to chirurgické ošetrenie z 26.3, aj keď nevie prečo. Celodenné ošetrenia sa posielajú jednorazovo, keď sa ich nazbiera viac. V okamžitom skončení pracovného pomeru, je len deň 22.3. aj to nie je konkretizované, koľko som mal chýbať. Navyše v uvedený mesiac dostal aj osobný príplatok. On nemal pridelené referenčné vozidlo, pohyboval sa v rámci Košíc, čiže neuplatňoval si cestovný príkaz. Z ústredného riaditeľstva mali predtým kontrolu, prišla osobne vedúca osobného útvaru Ing. Š., tiež vedúci kancelárie ústrednej riaditeľky Ing. Š., pričom kontrolovali dochádzku, evidenciu jász, dychové skúšky všetkých zamestnancov vrátane vedúcich zamestnancov i žalobcu a nezistili žiadne nedostatky. Na gremiálnej porade po jeho vymenovaní sa ústredná riaditeľka pýtala, koľko kontrol vykonali jednotliví riaditelia, tí oznámili 3 až 5 vykonaných kontrol, následne ich ústredná riaditeľka vyzvala, aby vykonávali viac kontrol v teréne inšpektorov. Nikým mu nebolo nakázané, že sa má hlásiť ústrednej riaditeľke ak ide na kontrolu. Nikdy mu to nebolo vytýkané aj keď sa na porade bavili o tom, že boli na kontrolách.

19. Svedkyňa Y. Y. svojej výpovedi uviedla, že pracuje pre žalovaného ako radca na sekretariáte riaditeľa. Pokiaľ ide o vyjadrenie, ktoré som posielala pani Y. s Mgr. J., trvá na tom, čo tam uviedli. 12.3. prišla do práce asi o 7:30 hod, vtedy už bol žalobca v práci, avšak okolo 8:00 odišiel s tým, že si potrebuje niečo súrne vybaviť. Majú kancelárie tak, že žalobca okolo svedkyne musí prechádzať. Videla ho, divne gestikuloval, košela mu trčala, bolo z neho cítiť alkohol. Nehlásila to ústrednej riaditeľke. Tak isto 13.3., bola na sekretariáte aj s vedúcou odborom technickej kontroly výrobkov a ochrany spotrebiteľov Mgr. J. a povedal tiež, že odchádza niečo vybaviť. Odišiel o 9:00 hod. a už sa nevrátil, kým bola v práci. Nevidela ho opúšťať budovu, ale zamykal kanceláriu, čo nezvykol robiť, keď išiel len k niekomu inému do kancelárie a aj jej povedal, že odchádza. 15.3. bol taktiež ráno v práci, odišiel v doobedňajších hodinách a už sa nevrátil. 19. a 20.3. ju žalobca požiadal, aby ústrednej riaditeľke nahlásila dovolenku. Vo štvrtok 22.3. neprišiel do práce vôbec a ani sa jej neozval. V piatok 23.3. prišiel a tiež odišiel v dopoludňajších hodinách a nevrátil sa, kým bola v práci do 15:30 hod., resp. pani J.. V pondelok 26.3.

tiež neprišiel do práce a bola v Košiciach ústredná riaditeľka a tiež jej zástupca Mgr. R. L.Á. a Ing. Š.. Snažili sa mu telefonicky dovolať, avšak nedvíhal. Keď sa konečne okolo obeda dovolali, tak ústredná riaditeľka ho vyzvala, aby prišiel, že ho čaká v práci, no neprišiel. Tak mu potom opäť skúšali volať poobede na súkromný a služobný mobil a dovolali sa mu až okolo 14:30 hod. a ústredná riaditeľka bola veľmi rozčúlená. Do 16:00 hod. neprišiel do práce a ústredná riaditeľka mu vtedy odkázala, aby došiel na druhý deň do Bratislavy. V utorok volal, že nepríde do práce. V stredu doniesol PN-ku do konca marca. Svedkyňa nemá v pracovnej náplni zaznamenávať čas príchodu a odchodu pána riaditeľa, len sa zvykne zapisovať plán práce a zmeny plánu práce, kde je uvedené, ktorí inšpektori ktoré prevádzkové jednotky budú kontrolovať a tento plán práce sa predkladá riaditeľovi, aby mal prehľad o inšpektoch. Sám pán riaditeľ plán práce nemá. Svedkyňa na dotaz vedela aj ako prišla aktuálna riaditeľka minulý týždeň. Hodiny má presne oproti sebe ako sedí. Svedkyňa sa zapisuje osobne do knihy príchodov a odchodov, ale občas sa stane, keď je pri nej naraz veľa ľudí, že povie, aby ju zapísali a beží odkódovať budovu. Vie, že kontroly inšpektorov robili pani J. s JUDr. K., vedúcou právneho. Keď sa chodí na inšpekcie, tak sa chodí podľa toho plánu práce, či sa inšpektori nachádzajú na tých operatívnych jednotkách. Mgr. J. a JUDr. K.Á. tam nezvykli byť celý deň, vždy sa vrátili. Nie je povinnosťou riaditeľa svedkyňu nahlasovať, kedy ide na kontrolu a nepamätám si, či bol na nejakej takej kontrole. Hlásenia sa posielali ústrednej riaditeľke. V období od 12. do 23.3.2012 keďže rozhodnutia nemohol nikto iný podpisovať okrem riaditeľa, tak tie čakali na to, kým ich žalobca podpíše, pretože nik nebol poverený zastupovaním. Poštu mu svedkyňa dala na stôl a na ňom bolo, aby ju roztriedil. Svedkyňa tiež uviedla, že by sa dozvedela, keby bol pán riaditeľ v práci, pretože ak inšpektori sú v teréne, tak ich kancelárie sú zamknuté, čiže tam nemohol byť. Ak by bol u pani Q., s ňou je svedkyňa aspoň 5-krát za deň v kontakte. Keby bol na právnom, tak s nimi svedkyňa tiež často cez deň komunikuje telefonicky alebo osobne, to by jej tiež povedali. Dňa 12.3. boli všetci inšpektori v budove, pretože dvakrát do mesiaca v pondelok ostávajú celý deň a dvakrát v mesiaci sú tak, že v pondelok doobeda sú v práci a poobede idú na kontroly. Keď sú vonku, vtedy si účtujú diéty a svedkyňa im pomáha to vypisovať alebo tiež nahlásia, že sú v kancelárii a že si vypisujú inšpekčný záznam v kancelárii, ak ho nebolo možné urobiť v kontrolovanej jednotke. Cez okná z pavlačie vidieť do všetkých kancelárií a na obedy chodievam s inšpektormi, vtedy vidí do kancelárií. Zvykla obvolať inšpektorov aj právne oddelenie a zisťovať, či tam je pán riaditeľ. Tiež inšpektori videli odchádzať z budovy pána riaditeľa a sa jej pýtali, kedy bude pán riaditeľ naspäť.

20. Zo svedeckej výpovede R. L. K. súd zistil, že pracuje u žalovaného od roku 2004, je vo funkcii vedúcej právneho odboru a túto zastávala už aj v roku 2012. Podpisovala sa pod vyjadrenie pani J. z 23.3.2012. Čo považovala za potrebné upresniť, uviedla v dodatku. Ohľadne prítomnosti riaditeľa sa dozvedala buď zo sekretariátu alebo keď bola na poschodí. Ona má kanceláriu na prízemí. Skutočnosť, že 12.3.2012 žalobca ťažko gestikuloval, že bolo z neho cítiť alkohol, osobne vnímala, pretože chystala veci na poradu a bola na sekretariáte po prezenčnú listinu a ďalšie doklady. Pán riaditeľ pôsobil neupravené. Riaditeľ zvykol chodiť ráno okolo 7:30 hod. niekedy aj skôr. Potom už cez deň 12.3. nebol, keď sa ho pokúšala zohnať. Nevidela ho odchádzať, len od pani Y. vedela, že odišiel a keď ho hľadala, tak jej bolo povedané, že nie je v práci. S pani J. komunikuje dosť často. Neskúmala dôvody neprítomnosti riaditeľa, nezvykol sa zdôverovať v tomto smere. Kontroly inšpektorov v teréne vykonával riaditeľ s vedúcou kontroly alebo niekedy aj vedúca kontroly so svedkyňou, občas aj s právničkou. Zakaždým sa navštívila tá kontrolovaná jednotka podľa plánu práce, kontaktovala sa oprávnená osoba a spýtali sa, či kontrola prebehla v poriadku, legitimovali sa, pýtali si inšpekčný záznam, ak bol už spísaný, skontrolovali čas odchodu. Ak nebol inšpekčný záznam, pýtali sa potom inšpektorov, či ho spisovali v kancelárii a následne ich informovali o vykonanej kontrole. Nebolo to zvykom vykonávať kontrolu sám. Aj bývalý riaditeľ vykonával túto kontrolu vo dvojici.

XX. Y. Š. vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že na ústredný inšpektorát bol doručený 15.3. anonymný podnet, že riaditeľ v Košiciach sa často nachádza pod vplyvom alkoholu, že zavolajú Markízu a Inšpektorát práce. Myslela si, že ide o bývalého pána riaditeľa Q., ktorý občas v súkromnom čase požíval alkoholické nápoje. Taktiež ústredná riaditeľka si myslela, že ide o omyl a že to nebudú riešiť, kým nepríde vedúci právneho odboru, ktorý bol na dovolenke od 16. do 19.3.2012. Dňa 20.3. svedkyňa volala p. J., Ž. T. T. z inšpektorátu v Košiciach skolabovala medzi 12:00 až 13:00 hod, že sa nedokáže spojiť s pánom riaditeľom. Tak mu volala svedkyňa. Dvihol okamžite, ale čudne artikuloval, bol zrejme pod vplyvom omamných látok. Vyjadril sa v tom zmysle, že čo sa stalo, že veď je dospelá, že čo on s tým má. Do 26.3. ešte dvakrát volala pánovi riaditeľovi v popoludňajších hodinách medzi 12:00 až 15:00 hod. a podobne reagoval. Následne na to si zasadli s vedúcim právneho odboru a s ústrednou riaditeľkou a rozhodli sa vyzvať vedúcu kontroly - pani J., aby sa vyjadrila k dochádzke žalobcu a či

od poslednej gremiálky javil známky požitia alkoholu. Ona následne zaslala vyjadrenie aj s podpismi ďalších zamestnankýň a pani riaditeľka sa rozhodla, že odvolá pána žalobcu z funkcie riaditeľa. Chcela to urobiť osobne v kolektíve dotyčného, preto prišli na pracovisko do Košíc okolo 10:00 hod. Žalobca nebol v práci a nikto nevedel z akého dôvodu. Snažili sa mu viackrát dovolať, aj na súkromné číslo. Keď napokon dvihol, nedalo sa s ním rozprávať. Nechápal, kto mu volá, o čo ide, ťažko artikuloval. Poobede volal, že našiel zmeškaný hovor, zjavne si nepamätal hovor z doobedia. Pýtal sa ústrednej riaditeľky, že čo tam robí a keď ho volala do práce, sa jej vysmial, že načo by chodil, že je doma. Pani riaditeľka bola veľmi urazená, že sa jej to ešte nikdy nestalo, hneď im to referovala. Ani do 15:30 hod. sa žalobca nedostavil, tak sa ústredná riaditeľka rozhodla, že s ním ukončí aj štátnozamestnanecký pomer. Nechali sekretariáte u neho všetky doklady o odvolaní a skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Nasledujúceho dňa bola doručená práceneschopnosť žalobcu od 27.3. Na deň 26.3. predložil doklad o chirurgickom zákroku až začiatkom apríla, pričom v zmysle služobného predpisu 11/2009 v tom čase platného, neprítomnosť má zamestnanec zdokladovať najneskôr do troch dní. Žalobcovi nič nebránilo, aby pokiaľ bol informovaný o tom, že má podstúpiť nejaký zákrok, aby o tom informoval dopredu, príp. v priebehu dňa. Ešte keď odchádzali z Košíc, tak žalobca volal ústrednej riaditeľke na mobil. Odkázala mu, že ho očakáva v Bratislave. On ju znova vysmial, že načo by tam došiel, že ako tam má dôjsť, že on predsa vlakom nepôjde. Ústredná riaditeľka zvolala mimoriadnu pracovnú poradu do Bratislavy na 3.4., kde boli pozvaní všetci riaditelia, došiel aj žalobca. Porada bola krátka, mala 3 body. V treťom bode všetkých oboznámila o všetkých veciach, ktoré sa stali aj vrátane toho, čo sa stalo 26.3. Svedkyňu vyzvala, aby predložila žalobcovi doklady k podpisu. Svedkyňa ich predkladala aj to nahlas komentovala, čo predkladá - postupne odvolanie z funkcie riaditeľa v zmysle zákona 128/2002, taktiež odvolanie v zmysle zákona o štátnej službe, následne skončenie štátnozamestnaneckého pomeru a napokon odobratie služobného preukazu, čiže žalobca vedel, čo podpisuje. K ničomu sa nevyjadril. Pani J., keďže bola zástupkyňa riaditeľa, mala by mať vedomosť, kedy sa riaditeľ nachádza na pracovisku a na výzvu ústrednej riaditeľky sa k tomu vyjadrila. Riaditeľ, hlavný štátny radca má určené pracovisko Inšpektorát práce na Vrátnej 3 v Košiciach a mal by informovať ústrednú riaditeľku tak, ako všetci ostatní v prípade, že vykonáva kontroly mimo kraja a keď v rámci kraja, tak volať na sekretariát ústrednej riaditeľky alebo svedkyňu. Ide o ústny pokyn, ktorý bol povedaný na gremiálnej porade, je to úzus. Žalobca neodpracoval celý deň 22.3.2012 a v ostatné dni odišiel krátko po príchode, čiže matematicky dá sa to ľahko vyjadriť, vypočítať, keďže pracovná doba je od 7:30 hod. do 15:30 hod. 12.3. odpracoval 1 hodinu, 13.3. 1 a pol hodinu, 14.3. nevie presne, lebo pani J. bola v ten deň u lekára, 15.3. odišiel v dopoludňajších hodinách, 16.3. odpracoval 15 minút, 21.3. odišiel o 11:00 hod. a 22.3. nebol v práci. Stačí jeden deň absencie pre odvolanie z funkcie riaditeľa. Má za to, že rozhodujúci je deň pre odvolanie zo štátnozamestnaneckého pomeru bolo 26.3., avšak v skončení štátnozamestnaneckého pomeru nebol uvedený, pretože žalobca mohol do 3 dní v zmysle interného pokynu predložiť doklad ospravedlňujúci jeho neprítomnosť. Vo výplatnej páske má žalobca nezaplatených len 15 hodín, lebo vychádzali len z tých celých dní, kedy nebol v práci, takže 22.3. a 26.3. V ostatné dni šlo len o viachodinovú neprítomnosť a dochádzka sa likviduje len ako odpracovaný a neodpracovaný deň. Mali vyjadrenie troch štátnych zamestnankýň o správaní sa žalobcu a o jeho neprítomnosti v práci.

22. Svedkyňa W. Y. vypovedala, že pracuje u žalovaného ako ústredná riaditeľka. Žalobca bol od októbra 2010 do apríla 2012 vo funkcii hlavný štátny radca a riaditeľ Krajskej obchodnej inšpekcie. 15.3. obdržali email, v ktorom bolo oznámenie týkajúce sa alkoholizmu riaditeľa. Myslela si, že ide o bývalého riaditeľa. Avšak 20.3. jej vedúca osobného úradu povedala, že v Košiciach odpadla jedna inšpektorka, Dr. T. a že pani J. sa nevedela dovolať riaditeľovi, že teda mu následne volala vedúca osobného úradu pani Š. a keď sa mu dovolala, bol opitý a arogantný. Je pravda, že mal v ten deň dovolenku, ale svedkyňa skrslo podozrenie, že anonym bude pravdivý, tak 22.3. požiadala pani J., aby od 9.3. každý deň zdokladovala, v akom stave bol riaditeľ. Do dvoch hodín obdržala odpoveď mailom a následne aj poštou. Keď sa zástupca svedkyne vrátil z dovolenky, tak sa rozhodla, že pcestuje do Košíc. V pondelok nebol v práci žalobca už od rána. Inšpektora Ing. R. svedkyňa požiadala, aby zistiť, či nie je riaditeľ v 1 z 3 krčiem, čo sa spomínali v emaily. Hneď obehali tie krčmy a informoval ju, že v jednej z nich - v Krčme u Lenky na Dominikánskom námestí - mu krčmárka potvrdila, že tam pil od rána žalobca. Keď sa žalobcovi dovolala, tak len neartikulovane znova opakoval, že je doma. Potom o pol tretej volal, že čo chcela, že mal zmeškané hovory. Vôbec si nepamätal, že o 11:00 spolu rozprávali. Keď ho vyzvala, aby došiel do práce, odpovedal, že v žiadnom prípade. O 15:30 volal pani Y. a pýtal sa, či tam ešte sú, tak čakali do 16:00, ale nedošiel. Toho dňa sa svedkyňa rozhodla, že s ním ukončí aj štátnozamestnanecký pomer. Po 16:00 jej žalobca znovu volal, tak mu povedala, že ho čaká v Bratislave. On povedal, že v žiadnom prípade, že ako sa tam dostane, nemal vodičský preukaz. Potom ešte raz volal, či to myslí vážne. Nepovedal

nič, čo by preukazoval nejaký dôvod jeho neprítomnosti. Následne sa dal žalobca vypísať. Svedkyňa zvolala mimoriadnu poradu na 3.4.. Dovtedy jej žalobca volal ešte dvakrát, že ako ho potrestá. Na porade opisala, čo sa 26.3. stalo a ako dôvod pre odvolanie z funkcie a ukončenie štátnozamestnaneckého pomeru uviedla absenciu. Pani Š. mu odovzdala doklady. Pred svedkyňou priznal, že to pokašľal. Pani J. nemala oprávnenie ho kontrolovať, ale ústredná riaditeľka áno a mala za to, že jeho kolegovia by sa vedeli vyjadriť k jeho neprítomnosti v práci. Pani J. sedí hneď oproti jeho kancelárii, takže má prehľad o tom, ako chodí. Miestom výkonu práce žalobcu bol Inšpektorát. Riaditeľ má byť na inšpektoráte práce, jeho úlohou je riadiť a keď opúšťa pracovisko, mal jej to hlásiť, pokiaľ išiel mimo kraj a pokiaľ v rámci kraja, tak na sekretariát, aby vedela, keby volal pán minister kde kto je. Je to úzus. Vždy o tom informuje riaditeľa, keď nastupuje do funkcie. Ak ide na nejakú kontrolu, tak to trvá možno hodinu, dve, určite nie celý deň.

23. Z výpovede svedkyne L. J. súd zistil, že vo štvrtok 15.3.2012 sa s ňou Ing. Š., vedúca osobného úradu a opýtala sa, či je riaditeľ v práci. Keď jej svedkyňa odpovedala, že momentálne nie je, opýtala kedy odišiel a aká bola jeho dochádzka od pondelka, že dostala anonym. Svedkyňa v súčasnosti pracuje u žalovaného vo funkcii riaditeľsky Slovenskej obchodnej inšpekcie. V tom čase bola vedúcou oddelenia kontroly ochrany spotrebiteľa. V piatok 16.3.2012 volala ústredná riaditeľka priamo na linku pána riaditeľa, dvihla to jeho sekretárka pani Y.. Keď sa ústredná riaditeľka dozvedela, že tam riaditeľ nie je, dala si zavolať k telefónu svedkyňu a pýtala sa jej, kedy riaditeľ odišiel a informovala ohľadne anonymu. Následne ju ústrednej riaditeľka emailom požiadala, aby svedkyňa zdokumentovala dochádzku pána Y.. Keďže svedkyňa vedela už od toho prvého týždňa, že sú tu nejaké problémy, tak si všimla, kedy prišiel a či sa vrátil, potom to spísala a poslala ústrednej riaditeľke. Po tých dvoch týždňoch pani ústredná riaditeľka Ing. Š. a Y. L. prišli skontrolovať pána riaditeľa. V tie dni, ktoré uviedla, tak presne uvádzala časy kedy ho videla, pretože jej kancelária je kolmo oproti kancelárii pána riaditeľa a zároveň, keďže bola poverená zastupovaním riaditeľa, dotazovala sa na jeho prítomnosť, pretože jej z toho vyplývali ďalšie povinnosti, na ktoré ju on sám poveril. Svedkyňa dňa 12.3.2012, keď sa konala rozšírená gremiálna porada, bola v kancelárii žalobcu a cítila alkohol, pôsobil veľmi neupravené a len toľko jej povedal, že si musí niečo vybaviť, nech tú poradu urobí svedkyňa a odišiel. Inak s ním svedkyňa v takom blízkom kontakte, aby cítila alkohol, nebola, iba v ten jeden deň. Svedkyňa mala v pracovnej náplni kontrolu inšpektorov, pripravovala plán práce (ráno sa rozdeľovala práca), kontrolovala inšpekčné záznamy, triedila podnety, zastupovala, riaditeľa napr. pri vybavovaní sťažností, vedení porád. Nemala v náplni evidovať alebo kontrolovať príchody a odchody riaditeľa, ale keďže ju sám poveril jeho zastupovaním, tak sa vyžaduje, aby vedela, či je prítomný na pracovisku. Vo svojom vyjadrení podpísala, že sa pán riaditeľ sa dňa 13.3. a 15.3.2012 dostavil do práce do 7:30, keďže chodila do práce vždy pred pol ôsmou a zvykla nakuknúť do kancelárie riaditeľa a pozdraviť ho, čiže môže povedať, že tam v tom čase už bol, nie kedy predtým prišiel. Do konca jej pracovnej doby, t.j. do 15:30 hod. sa nevrátil, nevie uviesť, či sa nevrátil do práce po 15:30 hod., ale nemali pružný pracovný čas, to znamená ich pracovný čas vrátane riaditeľa bol od 7:30 do 15:30 hod.. Do budovy sa však mohol dostať skôr alebo neskôr, keďže kľúče mal. Zaznamenával to monitor. Keďže telefonáty z ústredia začali okolo 15teho, tak si spätne tie dva dni nemala problém zapamätať a keďže už bola upozornená na to, tak si to osobitným spôsobom uvedomovala a vedela som tieto informácie podať. Nebolo jej povinnosťou evidovať a kontrolovať dochádzku riaditeľa, ale bolo jej povinnosťou to vedieť, keďže to vyplývalo z jej funkcie zástupcu riaditeľa a keď jej to nepovedal sám riaditeľ, tak sa na to pýtala sekretárky. Svedkyňa bola požadovaná ústrednou riaditeľkou, aby uviedla tých, ktorí prišli do priameho styku s riaditeľom, tak uviedla tých, o ktorých vedela. Keďže pani Y. sedí hneď oproti jej kancelárie a zvyknú mať otvorené dvere, tak okolo nich musí vždy riaditeľ prejsť, takže uviedla ju. Tiež pani Š., ktorá zastupuje pani Y. počas obedňajších prestávok a pani K.Ú., ktorá tiež prišla do styku s pánom riaditeľom, pričom ona výslovne uviedla dni, kedy pána riaditeľa videla. Riaditeľ môže ísť na kontrolu inšpektorov alebo k lekárovi, preto sa ani nedá viesť jeho evidencia. Nemusel jej oznamovať dôvod odchodu, len mala vedieť, že odchádza, pretože potom nastupujú povinnosti zastupujúcej. Hlásiť svoj odchod má len ústrednému inšpektorátu. Tam, kde svedkyňa uviedla presné časy, tak to znamená, že presne vedela, kedy riaditeľ odišiel. Tam, kde neuviedla presné časy, to znamená, že mohla mať zavreté dvere, ale potom sa dopytovaním na sekretariáte dozvedela, že tam riaditeľ nie je. V utorok zase na sekretariáte pred deviatou hodinou písali zmeny, hodiny mali pred sebou, takže presne vedela, kedy odchádzal. Svedkyňa často chodí po chodbách, aj na právne oddelenie a keby tam riaditeľ bol, tak by určite dozvedela, že je v budove. Riaditeľ zvykol odchádzať okolo 15:00 alebo 15:15 hod., no v predmetné dni v tom čase neodchádzal. Svedkyňa chodila na kontroly a to väčšinou s vedúcou právneho - pani Y., raz bola na kontrole s riaditeľom - v Sečovciach, keďže on nemá pridelené vozidlo, raz bol riaditeľ sám na

kontrolu, vtedy jej dal aj záznam. Tieto záznamy sa štvrťročne posielajú na ústredný inšpektorát. Riaditeľ mohol chodiť na kontroly s vedúcou právneho, s nejakým právnikom alebo s ňou.

24. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe vedúci štátny zamestnanec (ďalej len "vedúci zamestnanec") na účely tohto zákona je nadriadený štátny zamestnanec, ktorý je podľa tohto zákona alebo podľa osobitného predpisu oprávnený a) určovať a ukladať podriadenému štátnemu zamestnancovi úlohy na vykonávanie štátnej služby a dávať mu na tento účel pokyny, b) organizovať, riadiť, kontrolovať a hodnotiť vykonávanie štátnej služby podriadeného štátneho zamestnanca.

25. Podľa § 12 ods. 1 a 2 zák. č. 400/2009 Z.z. vedúci služobného úradu (ďalej len "vedúci úradu") na účely tohto zákona je služobne najvyšší vedúci zamestnanec v služobnom úrade; to neplatí vo vzťahu k vedúcemu zamestnancovi vo verejnej funkcii v služobnom úrade, ktorým je ministerstvo alebo ostatný ústredný orgán štátnej správy, okrem štátneho zamestnanca vo verejnej funkcii podľa § 6 ods. 3 písm. b) piateho bodu. Vedúci úradu je oprávnený konať v príslušnom služobnom úrade vo veciach štátnozamestnaneckých vzťahov a pracovnoprávných vzťahov; vedúci úradu je oprávnený konať aj vo veciach právnych vzťahov upravujúcich služobný pomer, ak to ustanovuje osobitný predpis. Vedúci úradu môže v služobnom predpise poveriť konaním podľa prvej vety vedúceho zamestnanca.

26. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa na čele Slovenskej obchodnej inšpekcie je ústredný riaditeľ, ktorého vymenúva a odvoláva minister hospodárstva Slovenskej republiky. Na čele inšpektorátu je riaditeľ, ktorého vymenúva a odvoláva ústredný riaditeľ.

27. Podľa § 15 ods. 1 a 3 zák. č. 400/2009 Z.z. služobné predpisy sú vnútorné normatívne akty, ktoré v súlade s týmto zákonom a všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na jeho vykonanie upravujú podrobnosti vykonávania štátnej služby. Služobné predpisy vydáva služobný úrad; tým nie sú dotknuté ustanovenia osobitného predpisu. So služobnými predpismi musí byť štátny zamestnanec riadne oboznámený.

28. Podľa § 27 ods. 1 prvá veta zák. č. 400/2009 Z.z. služobnú zmluvu so štátnym zamestnancom uzatvára vedúci úradu. Podľa § 27 ods. 2 až 4 prvá veta zák. č. 400/2009 Z.z. služobná zmluva musí obsahovať podstatné náležitosti, ktorými sú: a) názov služobného úradu vrátane sídla služobného úradu, b) meno a priezvisko štátneho zamestnanca, dátum a miesto jeho narodenia a miesto trvalého pobytu, c) funkcia štátneho zamestnanca podľa § 29, d) funkcia vedúceho zamestnanca, ak ide o štátnozamestnanecké miesto vedúceho zamestnanca, e) deň vzniku štátnozamestnaneckého pomeru, f) druh štátnej služby, g) odbor štátnej služby, ak sa určuje, h) stručná charakteristika najnáročnejších činností vykonávaných štátnym zamestnancom, i) označenie pravidelného miesta vykonávania štátnej služby vrátane jeho adresy, j) čas trvania dočasnej štátnej služby, ak ide o dočasnú štátnu službu, k) dĺžka kratšieho týždenného služobného času, ak bol dohodnutý. Služobný úrad v služobnej zmluve uvedie aj údaj o služobnom čase, o dĺžke dovolenky, o dĺžke výpovednej doby a o tom, že ide o štátnozamestnanecké miesto mimoriadnej významnosti. Opis činností štátnozamestnaneckého miesta sa uvedie v prílohe služobnej zmluvy, ktorá je jej neoddeliteľnou súčasťou. Opis činností štátnozamestnaneckého miesta bližšie určuje najnáročnejšie činnosti vykonávané štátnym zamestnancom podľa služobnej zmluvy a ďalšie činnosti vykonávané štátnym zamestnancom.

29. Podľa § 75 zák. č. 400/2009 Z.z. služobný úrad vydá služobný poriadok po predchádzajúcom súhlase zástupcov zamestnancov, inak je neplatný. V služobnom poriadku služobný úrad najmä špecifikuje služobné podmienky upravené týmto zákonom a upraví, ktoré porušenie povinností štátneho zamestnanca sa považuje za závažné porušenie služobnej disciplíny.

30. Podľa § 1 ods. 4 zák. č. 400/2009 Z.z. na štátnozamestnanecké vzťahy sa vzťahuje Zákonník práce, len ak to ustanovuje tento zákon.

31. Podľa § 37 ods. 4 zák. č. 400/2009 Z.z. vedúci úradu môže so súhlasom štatutárneho orgánu odvolať z funkcie vedúceho zamestnanca, ktorého priamo riadi, aj bez uvedenia dôvodu, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

32. Podľa § 37 ods. 6 zák. č. 400/2009 Z.z. vykonávanie funkcie vedúceho zamestnanca sa skončí dňom určeným v odvolaní z funkcie vedúceho zamestnanca.

33. Podľa § 46 ods. 1 zák. č. 400/2009 Z.z. štátnozamestnanecký pomer možno skončiť a) dohodou o skončení štátnozamestnaneckého pomeru, b) výpoveďou, c) okamžitým skončením, d) skončením v skúšobnej dobe.

34. Podľa § 51 ods. 1 prvá veta zák. č. 400/2009 Z.z. služobný úrad môže okamžite skončiť štátnozamestnanecký pomer štátneho zamestnanca, ak štátny zamestnanec porušil závažne služobnú disciplínu.

35. Podľa § 51 ods. 2 zák. č. 400/2009 Z.z. služobný úrad môže okamžite skončiť štátnozamestnanecký pomer podľa odseku 1 iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, a v prípade závažného porušenia služobnej disciplíny v cudzine aj do dvoch mesiacov po návrate štátneho zamestnanca z cudziny, najneskôr vždy do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol.

36. Podľa 60 ods. 1 zák. č. 400/2009 Z.z. štátny zamestnanec je povinný

a) dodržiavať Ústavu Slovenskej republiky, ústavné zákony, zákony, iné všeobecne záväzné právne predpisy a právne záväzné akty Európskej únie a služobné predpisy pri vykonávaní štátnej služby a uplatňovať ich podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rešpektovať a chrániť ľudskú dôstojnosť a ľudské práva,

b) vykonávať štátnu službu politicky neutrálne a nestranne a zdržať sa pri vykonávaní štátnej služby všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nestrannosť a objektívnosť konania a rozhodovania,

c) zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s vykonávaním štátnej služby a ktoré v záujme služobného úradu nemožno oznamovať iným osobám,

d) zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť ku konfliktu záujmu služobného úradu s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s vykonávaním štátnej služby na vlastný prospech alebo na prospech iného,

e) plniť služobné úlohy osobne, riadne a včas,

f) zastupovať vedúceho zamestnanca v rozsahu určenom služobným úradom,

g) zastupovať nadriadeného vedúceho zamestnanca na základe jeho poverenia podľa § 62 ods. 1 písm. f),

h) vykonávať služobné úlohy, ktoré sú v súlade s opisom činností jeho štátnozamestnaneckého miesta,

i) riadiť sa pri vykonávaní štátnej služby pokynmi vedúceho zamestnanca, ak sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a služobnými predpismi,

j) dodržiavať určený týždenný služobný čas alebo kratší týždenný služobný čas,

k) prehlbovať si kvalifikáciu,

l) poskytnúť služobnému úradu osobné údaje, ktoré sú nevyhnutné na realizáciu práv a povinností vyplývajúcich zo štátnozamestnaneckého pomeru,

m) ochraňovať majetok štátu, ktorý mu bol zverený, pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím, nakladať s ním účelne a hospodárne a využívať ho iba na oprávnené účely,

n) plniť ďalšie povinnosti podľa tohto zákona.

37. Podľa § 120 zák. č. 400/2009 Z.z. na štátnozamestnanecké vzťahy sa primerane použijú ustanovenia § 10, § 11a ods. 1, § 15, § 16, § 17 ods. 1 a 3, § 19, § 20, § 32 až 41, § 49 ods. 1 až 3 a 5, § 52, § 55 ods. 2 písm. c) až f), § 60, § 61 ods. 1, 2 a 4, § 63 ods. 4 až 6, § 64 ods. 1 a 2, § 67, § 69, § 70, § 72, § 75 ods. 3 a 4, § 76 ods. 4, 5 a 7, § 77 až 80, § 84 ods. 3 a 4, § 85 ods. 2 až 6, 8 a 9, § 85a, § 86 až 95, § 96 ods. 1, 2, 4, 6 a 7, § 96a, § 97 ods. 1 až 11, § 98 až 102, § 104, § 104a, § 105 až 114, § 116 ods. 2 a 3, § 117, § 129 až 132, § 136 až 139, § 141, § 142, § 143, § 144, § 144a, § 145 až 148, § 150, § 151, § 152 ods. 1, 2, 4 až 8, § 156, § 157 ods. 3, § 158 až 160, § 161 ods. 1, § 164 až 170, § 177 až 185, § 187 až 189, § 191 ods. 2 až 4, § 192 až 198, § 217 až 222, § 230, § 231 ods. 1, 4 až 6, § 232, § 233, § 233a, § 234 až 236 a § 240 Zákonníka práce.

38. Podľa § 77 Zákonníka práce neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

39. Podľa § 121 ods. 1 a 2 zák. č. 400/2009 Z.z. na právne úkony podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia § 34 až 40, § 41, § 41a, § 42a, § 42b, § 43, § 43a, § 43b, § 43c, § 44, § 45, § 46 ods. 2 a § 49 Občianskeho zákonníka. Právny úkon, na ktorý neudelili predpísaný súhlas zástupcovia zamestnancov, alebo právny úkon, ktorý nebol vopred prerokovaný zo zástupcami zamestnancov, je neplatný, ak to výslovne ustanovuje tento zákon alebo Zákonník práce.

40. Podľa § 391 ods. 2 C.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

41. Žalobca v tomto konaní napadol neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru okamžitým skončením pracovného pomeru podľa § 46 ods. 1 písm. c) a § 51 ods. 1 a 2 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe, preto súd pre posúdenie platnosti okamžitého skončenia vychádzal z ustanovení špecializovaného zákona o štátnej službe a subsidiárne z ustanovení Zákonníka práce. Okamžité skončenie pracovného pomeru je jednostranný právny úkon účastníka pracovného pomeru adresovaný druhému účastníkovi tohto pomeru, ktorý smeruje k skončeniu pracovného pomeru. Zákon pre platnosť tohto právneho úkonu predpisuje formálne a obsahové náležitosti. Okamžité skončenie pracovného pomeru musí byť písomné a doručené, zamestnávateľ v ňom môže uplatniť iba dôvod uvedený v zákone, ktorý v ňom musí skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom. Platnosť právnych úkonov (vrátane pracovnoprávných úkonov vedúcich ku skončeniu pracovného pomeru) je potrebné posudzovať so zreteľom na okolnosti, za ktorých bol právny úkon urobený. Dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru musí byť písomne uvedený tak, aby bolo zrejmé, aké sú skutočné dôvody, ktoré vedú druhého účastníka pracovnoprávného vzťahu k tomu, že rozvážuje pracovný pomer, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavovať, t.j. ktorý zákonný dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru výpovede z pracovného pomeru uplatňuje, a tiež aby bol určitým spôsobom konkretizovaný uvedením a zrozumiteľných skutočností, v ktorých účastník vidí naplnenie zákonného dôvodu tak, aby nemohli vzniknúť pochybnosti, z ktorého dôvodu sa pracovný pomer má skončiť. Zmyslom toho je, aby bol druhý účastník pracovného pomeru náležite chránený, hlavne aby sa mohol brániť, že uplatnený dôvod nie je daný. Žalovaný žalobcovi dňa 3.4.2012 doručil okamžité skončenie pracovného pomeru z dôvodu závažného porušenia služobnej disciplíny neospravedlnenou celodennou, resp. viachodinovou neprítomnosťou v práci, v dňoch 12.3.2012, 13.3.2012, 14.3.2012, 15.3.2012, 16.3.2012, 21.3.2012, 22.3.2012, 23.3.2012, čím došlo k nedodržaniu určeného týždenného služobného času a porušeniu § 60 ods. 1 písm. j) zákona o štátnej službe a ustanovenia Článku 20 bodu 3 písm. l) služobného predpisu č. 1/2009 Služobného poriadku SOI pre zamestnancov vykonávajúcich štátnu službu č. 2023/51/2009.

42. Povinnosť dodržiavať pracovnú disciplínu patrí k základným povinnostiam zamestnanca vyplývajúcim z pracovného pomeru [§ 47 ods. 1 písm. b) ZP] a spočíva v plnení povinností stanovených právnymi predpismi (§ 81 ZP), pracovným poriadkom, pracovnou zmluvou alebo pokynom nadriadeného vedúceho zamestnanca. Ak má byť porušenie pracovnej disciplíny právne postihnuteľné ako dôvod na skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, musí byť toto porušenie pracovných povinností zo strany zamestnanca zavinené (aspoň z nebanlivosti) a musí dosahovať určitý stupeň intenzity. Zákon o štátnej službe práce pre účely skončenia pracovného pomeru rozlišuje medzi menej závažným porušením pracovnej disciplíny (§ 47 písm. h) a závažným porušením pracovnej disciplíny. Porušenie pracovnej disciplíny najvyššej intenzity (závažné porušenie), je dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru alebo pre výpoveď z pracovného pomeru. Tieto pojmy, napriek tomu, že od ich vymedzenia závisí možnosť a rozsah postihu zamestnanca, zákon ani Zákonník práce nedefinuje a ani neustanovuje, z akých hľadísk treba pri ich posudzovaní vychádzať. Jedným zo základných hľadísk pri rozhodovaní o postihu za porušenie pracovnej disciplíny je intenzita porušenia pracovnej disciplíny. Okamžité zrušenie pracovného pomeru je v porovnaní s rozviazaním pracovného pomeru výpoveďou výnimočným opatrením, preto k nemu môže zamestnávateľ pristúpiť len vtedy, ak okolnosti prípadu odôvodňujú záver, že od zamestnávateľa nemožno spravodlivo požadovať, aby zamestnanca zamestnával až do uplynutia výpovednej doby. Pretože vymedzenie hypotézy právnej normy nie je určené priamo právnym predpisom, ponecháva súdu možnosť, aby podľa svojej úvahy v konkrétnom prípade vymedzil hypotézu tejto právnej normy zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností a dospel k záveru, či konanie žalobcu uvedené v okamžitom zrušení pracovného pomeru možno hodnotiť ako zvlášť hrubé porušenie pracovnej disciplíny. Dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 51 ods. 1 zák. o štátnej službe je závažné porušenie pracovnej disciplíny. Zamestnávateľ musí závažné porušenie pracovnej disciplíny zamestnancovi preukázať. Pri hodnotení intenzity porušenia

pracovnej disciplíny zamestnancom súd prihliada k osobe zamestnanca, k funkcii, ktorú vykonáva, k doterajšiemu postoju k plneniu pracovných povinností, k situácii, v ktorej k porušeniu pracovnej disciplíny došlo, k miere zavinenia zamestnanca, k spôsobu a intenzite porušenia konkrétnych povinností, k dôsledkom porušenia pracovnej disciplíny na zamestnávateľa, či zamestnanec svojim konaním spôsobil zamestnávateľovi škodu, v akej výške a pod. O neospravedlненú absenciu zamestnanca ide vtedy, ak zamestnanec v dohodnutom pracovnom čase neplní svoje pracovné povinnosti vyplývajúce z pracovného pomeru z dôvodu neprítomnosti na dohodnutom pracovisku a ak neprítomnosť nie je spôsobená jeho preukázanou pracovnou neschopnosťou, čerpaním dovolenky v súlade so Zákonníkom práce, udelením neplateného pracovného voľna alebo zákonnou prekážkou v práci. Neospravedlненная absencia zamestnanca v práci môže byť pre zamestnávateľa dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru pre závažné porušenie pracovnej disciplíny. Skutočnosti, ktoré sú podstatou tohto výpovedného dôvodu, nenastávajú obvykle v dôsledku jednorazového, ale opakovaného konania zamestnanca niekedy v kratšej, inokedy v dlhšej dobe. Podľa článku 20 bod 3. písm. l) služobného predpisu č. 1/2009 - Služobného poriadku žalovaného v súlade s ust. § 75 zák. č. 400/2009 Z.z. za závažné porušenie služobnej disciplíny služobný úrad SOI stanovuje neospravedlненú neprítomnosť v práci v trvaní jedného a viac služobných dní, ktoré nemusia na seba bezprostredne nadväzovať, počas trvania 30 služobných dní.

43. V danom prípade je dôkazné bremeno na zamestnávateľovi, aby preukázal závažné porušenie pracovnej disciplíny vo vzťahu k zamestnancovi. V prejednávanej veci žalovaný tvrdí, že na strane žalobcu došlo k vážnemu porušeniu pracovnej disciplíny, a to neospravedlненými absenciami, vo vymedzené dni, ktoré označil v okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru v jeho písomnom vyhotovení. Je zrejmé, že práve zamestnávateľ - žalovaná je v dôkaznej núdzi na preukázanie absencií v uvedené dni u žalobcu. Nie je úlohou žalobcu ako zamestnanca vyvíňovať sa voči tvrdeniam uvedeným v okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Svedkyňa J. na požiadanie ústrednej riaditeľky Slovenskej obchodnej inšpekcie spätne „zdokumentovala“ dochádzku žalobcu, jeho prítomnosť, resp. neprítomnosť na pracovisku, čo nemožno ako dôkaz - dokumentáciu dochádzky, vziať do úvahy, lebo spätné rozpomínanie sa svedkyne o dochádzke žalobcu, nemožno zamieňať s dokumentáciou dochádzky zamestnanca, ktorá by v zásade mala mať písomnú, resp. inú nespochybniteľnú formu, ktorá nepodlieha rôznym subjektívnym a objektívnym vplyvom. Z vykonaného dokazovania výsluchmi svedkov, predložených listinných dôkazov sa doposiaľ nepreukázalo nič iné, než to, že počas uvedených dní v okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru, žalobca nebol v budove úradu počas celého služobného času, nepreukázalo sa, že by si neplnil svoje povinnosti v služobnom čase na pravidelnom mieste výkonu práce v zmysle služobnej zmluvy. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že povinnosťou žalobcu nebolo počas celej pracovnej doby zdržiavať sa na úrade žalovanej, že takáto povinnosť mu nevyplýva ani zo služobnej zmluvy, ani zo žiadneho interného predpisu, s ktorým bol oboznámený. Tzv. „úzus“, že neprítomnosť vedúcich zamestnancov eviduje sekretárka ústrednej riaditeľky nemôže byť žiadnym relevantným a záväzným pravidlom - predpisom, zaväzujúcim vedúcich zamestnancov úradu vrátane žalobcu, ktorý vykonával funkciu riaditeľa SOI. Z vykonaného dokazovania doposiaľ vyplynulo, že nebolo povinnosťou riaditeľa Slovenskej obchodnej inšpekcie - žalobcu vyznačovať svoju prítomnosť na pracovisku v knihe dochádzok a že nebolo ani jeho povinnosťou (vyplývajúcou zo služobného poriadku, resp. iného záväzného predpisu) oznamovať svoju neprítomnosť na pracovisku, t.j. v budove SOI v Košiciach ústrednej riaditeľke Slovenskej obchodnej inšpekcie a pokiaľ to bol iba „úzus“, nemožno mu pripisovať účinky normy, ktorá by bola záväzná pre riadiacich pracovníkov, riaditeľov Slovenskej obchodnej inšpekcie. Z uvedeného dôvodu, ak u zamestnávateľa - žalovanej neexistovala žiadna záväzná evidencia dochádzky vedúcich zamestnancov SOI v pozícii riaditeľa Inšpektorátu a evidencia výkonu práce mimo služobného úradu, napr. z dôvodu výkonu kontroly podriadených pracovníkov na prevádzkových jednotkách, konkrétne aj voči žalobcovi, jednoznačne stanovená povinnosť, iba pravidlo vypracovať písomné záznamy z vykonávaných kontrol, nemožno pre ich nepredloženie voči žalobcovi vyvodiť žiadne dôsledky. Povinnosť riadiacich pracovníkov nachádzať na svojom pracovisku - inšpektoráte a v prípade, že vykonávajú služobné povinnosti mimo inšpektorát, informovať svojho nadriadeného, nevyplýva zo služobného predpisu č. 1/2009. Jeho čl. 21 upravuje práva a povinnosti zamestnancov, nie však riadiacich pracovníkov, ktorých povinnosti vyplývajú z čl. 16, na ktoré odkazuje služobný predpis č. 1/2009 (č.l. 126), podľa ktorého povinnosti vedúceho zamestnanca, okrem § 60 zákona o štátnej službe podrobne upravuje § 62 zákona o štátnej službe. U žalovaného vo vzťahu k riaditeľom inšpektorátu SOI, neexistoval žiaden záväzný predpis a záväzné pravidlá upravujúce evidenciu dochádzky zamestnancov v riadiacej funkcii, resp. neprítomnosti na pracovisku, upravujúci spôsob evidencie výkonu ich pracovných povinností mimo

úradu, preto sa žalovaný ako zamestnávateľ dostal do dôkaznej núdze na preukázanie neospravedlnenej absencie na pracovisku vo vzťahu k týmto pracovníkom, čo však nemôže byť na úkor žalobcu. Z vykonaného dokazovania vyplýva len to, že žalobca sa v uvedené dni vzdialil z úradu Inšpektorátu v Košiciach, pričom nie je zrejmé, v akom čase a aký čas na tomto úrade nebol, či práve nevykonával svoje služobné povinnosti. Žalobca tvrdil, že vykonával služobné povinnosti v úrade a mimo úradu krajského inšpektorátu. Z vykonaného dokazovania vyplýva aj tá skutočnosť, že v náplni práce žalobcu vo funkcii riaditeľa Krajského inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach, bola aj kontrola práce podriadených v teréne a to inšpektorov SOI, pričom záznam o kontrole inšpektorov, ktorí vykonávali inšpekciu a spísanie záznamu o tejto kontrole, nebol povinným. Samotný žalovaný v konaní tvrdil, že po vykonanej kontrole inšpektorov v teréne, sa obvykle spisuje záznam o tejto kontrole, ktorý sa následne zakladá na príslušnom inšpektoráte a slúži ako jeden z podkladov pri hodnotení jednotlivých inšpektorov, pričom na gremiálnej porade v októbri 2010 bolo dojednané, že nie je podmienkou pečiatka vedúceho kontrolovaného subjektu a podpis na uvedenom zázname. Vzdialenie sa z úradu preto samo o sebe nemožno považovať za porušenie pracovnej disciplíny a už vôbec nie za porušenie závažného charakteru, pretože neexistovala evidencia prítomnosti vedúcich zamestnancov, striktne sa nevyžadovalo včasné vyplňanie záznamov o kontrole a nenahlasoval sa ich odchod z pracoviska. Vykonaným dokazovaním tak nebolo preukázané, že žalobca neplnil svoje služobné povinnosti, teda žalovaný v konaní neunesol dôkazné bremeno.

44. Navyše, ukončenie štátnozamestnaneckého pomeru a jeho dôvod uplatňovaný zamestnávateľom musí byť uvedený tak, aby bolo zrejmé, aký je skutočný dôvod skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, lebo nedostatočná konkretizácia dôvodu skončenia štátnozamestnaneckého pomeru môže ovplyvniť aj jej platnosť pre jej neurčitost'. Súdna prax sa ustálila na právnom závere, že ak zo znenia písomnej výpovede (čo platí aj pre prípad okamžitého skončenia pracovného pomeru, resp. štátnozamestnaneckého pomeru) pre neurčitost', či nezrozumiteľnosť prejavov nemožno vyvodit', v čom spočíva skutkové vymedzenie výpovedného dôvodu, výpoveď z pracovného pomeru daná zamestnancovi je neplatným právnym úkonom len vtedy, ak ani výkladom prejavu vôle nemožno zistiť z akého dôvodu bola zamestnancovi daná výpoveď, pričom pomocou výkladu prejavu vôle nemožno nahradzovať alebo dopĺňať vôľu, ktorú ten, kto výpoveď dáva, v rozhodujúcom čase nemal alebo ktorú síce mal, ale ju neprejavil. Dodatočná konkretizácia výpovedného dôvodu (ide aj o prípad okamžitého skončenia pracovného, resp. štátnozamestnaneckého pomeru) a určitosť uvedeného skutku, ktorý má napĺňať dôvody na skončenie pracovného pomeru okamžitým skončením, resp. štátnozamestnaneckého pomeru, musia byť vymedzené aj z hľadiska temporálneho, t.j. časové údaje skutkového vymedzenia musia byť uvedené tak, aby bolo zrejmé, kedy bola zamestnancom porušená pracovná disciplína, ako konkrétne došlo k jej porušeniu v ten-ktorý kritický deň, resp. hodinu v prípade, že sa zamestnancovi vytykajú hodiny absencie v ten-ktorý pracovný deň, či uvedené konkrétne porušenie pracovnej disciplíny napĺňa znaky porušenia pracovnej disciplíny, závažného porušenia pracovnej disciplíny, resp. menej závažného porušenia pracovnej disciplíny.

45. V danom prípade vymedzenie dôvodu okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru z 26.3.2012 trpí po formálnej stránke nedostatkami a je neurčité, nakoľko v ňom absentuje bližšie určenie, kedy a v ktoré dni malo dôjsť k viachodinovým absenciám, resp., kedy malo dôjsť k tvrdenej celodňovej absencii. Zamestnávateľ - žalovaný uviedol v okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru neospravedlnenú celodennú, resp. viachodinovú neprítomnosť v práci, pričom týmto vymedzením sa stavia do pozície, že sám nevie vymedziť, či v dňoch 12.3. až 22.3.2012 a 23.3.2012 išlo o celodennú, resp. viachodinovú neprítomnosť v práci, tým že nevymedzil, v ktoré dni a koľko hodín mal žalobca neospravedlnenú absenciu v práci. Sám si teda nie je istý, či išlo v uvedené vymenované dni k celodennej alebo viachodinovej neprítomnosti, lebo ich uviedol pod pojmom respektíve, čo gramaticky možno vyložiť tak, že ide o alternatívu, z ktorej si možno vybrať. Ide o nedostatočné vymedzenie skutku z hľadiska temporálneho - časového, čo nie je možné zhojiť dodatočne žiadnym dokazovaním. Skončenie štátnozamestnaneckého pomeru po formálnej stránke tak nezodpovedá požiadavkám dostatočnej konkretizácie vytykaných skutkov porušenia pracovnej disciplíny z hľadiska časového a z hľadiska ich skutkového vymedzenia.

46. Vzhľadom na vyššie uvedené súd uzavrel, že žaloba je dôvodná, preto jej vyhovel.

47. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. trovách konania súd rozhodol v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tak, že priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania.

49. Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p., O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (ust. § 362 ods. 1 a 2 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (ust. § 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 365 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.